

STATI NA ISUSOVU STRANU

Propovedano 01. 06. 1962.

Branhamov Tabernakl, Jeffersonville, Indiana

STATI NA ISUSOVU STRANU

Negde u Luisvilu gde jedete, i mesto se zove, da vidim samo, Dogpač restoran. Bio sam tamo jednog dana. Kada ma ko tamo jede, onda oni od novca koji vi tamo trošite šalju crkvi desetak. To je negde broj 319 Vest Džeferson ulica. I pretpostavljam da je to razlog što je Bili to ovde izložio, tako da bi ljudi to videli. To je silno dobro.

2 Dakle, braćo, ne znam kakva vam je procedura kada je skup muškaraca, šta radite ili kako sprovodite takve sastanke. I ako skrenem sa programa, naravno – s tog uobičajenog načina, sigurno, vi mi samo dajte to do znanja.

3 Bilo je to sa svrhom večeras, mislio sam, pošto sam malopre večerao sa našim voljenim pastire, bratom Nevilom, i govorio sam mu neke stvari koje su mi bile na srcu. I pomislio sam da ako skupimo veću grupu muškaraca zajedno i propovednike (Oni su ovde naše kolege u Evanđelju i ljude.), da bi mogli razgovarati jedni s drugima na način na koji ne bismo mogli to javno, zato što smo mi svi i – mi smo muškarci i razumemo se kao muškarci, muškarci hrišćani. I na taj način... Obično u zajednici je jedna grupa, i nešto se kaže, i – i neko će to shvatiti malo ovako a neko će to shvatiti malo onako, i onda to sve izgubi značenje. Ali ovde smo se skupili da bi pokušao večeras vam reći šta mi je u srcu, što se tiče crkve i njenog – njenog mesta i njene pozicije. I ako uspemo završiti na vreme, voleo bih vam malo govoriti iz Reči, ako to bude bilo u redu. Da to na nekin način sredimo, tako da ćemo mi preći na naš poslovni deo, odnosno na deo koji želim najpre vama izložiti. I pretpostavljam da ćemo završiti u uobičajeno vreme negde u 9:30, ili tako nekako, kao i svake večeri. Dakle, pokušaću da vas ne držim previše dugo. Sutra je subota, i to je veliki poslovni dan. Ali sada... Mi moramo opskrbiti sebe i tako dalje.

4 Želim javno ovo reći bratu Nevilu... Dakle, želim govoriti svakome od vas, upravo kao što sam razgovarao nasamo s vama,

upravo sa svakim pojedinim, jer vi ste grupa koja – koja je... Ja stvarno to mislim i verujem i učim da čovek, da je Bog dao ljude koji će da vode Njegovu Crkvu, što su Njegovi ljudi. Razumete? I to je... Propovedao sam sinoć dole kod brata Juniora Džeksona kako Bog utvrđuje Svoje – Svoje ljude sa Svojom Rečju. I bila je žena koja je probila tu liniju i predala se razumu, i kada se to desilo, Bog je tu zauvek tako postavio za Svoje – da čovek drži Njegovu crkvu utvrđenu s Rečju.

5 Dakle, želim ohrabriti brata Nevila samo malo, da govorim lično njemu. Primetio sam sinoć kako je došlo na mene otkrivanje tajni srca dva do tri puta dok sam bio za propovedaonicom, i okrenuo sam se, jer sam pokušavao da se držim što dalje od toga dok ne otkrijem šta je značio san za mene ne tako davno, nekoliko nedelja ranije. To me je pratilo dugo vremena; pričao sam o tome ovde u crkvi, o – nešto o Poruci i o – i o otkrivanju tajni srca i tako dalje; to jednostavno nije – to jednostavno nije bilo kako treba. Po mom mišljenju, to vreme je završeno, i sada, možda grešim što se toga tiče, no primetio sam da – da je brat Nevil bio nekako izmoren i uznemiren.

6 I onda samo želim da znaš, brate Nevile, da ti samo učestvuješ u ovom zajedništvu što se toga tiče. Da li ste zapazili šta je sotona želeo da učini u poslednjih nekoliko dana i kojim propovednicima koji su sa nama u zajedništvu? Samo se zaustavite na par minuta i čudite se. Ovde sedi brat Krejs, ovde je večeras, skoro su ga ubili na putu. Vidite? I skoro sam sebi razneo glavu sa pucnjem – sa puškom. Vidite? Sotona pokušava da nas skloni. I tamo si i ti imao saobraćajku i skoro ubio sebe i tu ženu takođe. Vidite, samo propovednici. Pogledajte samo na propovedničku grupu. Razumete? To je sotona, i pokušava da nas se otarasi.

7 Dakle, mi smo – shvatamo da nismo ovde da bi pričali o nekom poslu; skupili smo se ovde da bi razgovarali o – o Hristu i o stvarima kojih treba da se držimo i šta da činimo u ovo sadašnje vreme. I želim te ohrabriti, brate Nevil. Budi hrabar. Nije bitno šta dolazi ili odlazi, i šta se sve dešava, samo nemoj dozvoliti da te bilo šta obuzima. Samo stoj tamo kao stena vekova, i Bog će sve izvesti na dobro. On to je to dokazao. Naravno ti – to te je moglo

uznemiriti, to je moglo ubiti tu ženu, i to bi te pritiskalo ceo tvoj život, i bilo je tu puno stvari. Ali Bog je i dalje na prestolu; On – On čini da sve te stvari izađu na dobro. On nas nije mogao uzeti. I... Dakle, sotona se bori protiv crkve.

8 Dakle, kada sam polagao tog jutra kamen temeljac, uopšte nisam osećao da ću biti pastir. To u početku nije bilo u mom pozivu, a moj prvi poziv je bio da budem na polju evangeliziranja. Bilo je to pre mnogo godina, i počeo sam to ovde preko u šatoru upravo preko puta ove ulice. I sećam se kada je brat Roj Devis, tamo dole, crkva mu je bila spaljena. Ta grupa ljudi bili su upravo kao grupa razjurenih ovaca bez pastira, i nisu imali mesto gde bi išli. I ja... Gos. Hibsteberg je tada bio šef policije, nazvao me je i rekao: “Ja – ovde smo da bi ti pomogli.” Rekao je: “Ja sam katolik,” no rekao je: “ti ljudi,” rekao je: “oni nemaju...verovatno imaju samo odela na sebi.” (Bilo je to u vreme velike ekonomske krize.) Rekao je: “Oni idu u druge crkve, i oni su popunili mesta i dobri su ljudi. I poznajem mnoge od njih.” Rekao je: “Bili, ako želiš početi crkvu,” rekao je: “Želim da znaš da ćemo te podržati u svemu što bi mogli učiniti da bi ti pomogli.” I ja sam mu zahvalan zbog toga.

9 Imali smo dan prikupljanja priloga. Prvo smo se molili i tražili od Gospoda, a ljudi su dolazili do mene i želeli su napraviti crkvu da bi imali mesto gde da idu. I mi smo posvetili ovo mesto, i jedno veče u to vreme (ili malo kasnije ovde) na jednom placu obraslim maslačkom upravo ovde i voda je bila u tom jarku i sve to je bilo kao neka deponija, dakle, a Gospod mi je definitivno govorio i rekao: “Sagradi to upravo ovde.” Nismo imali niti peni – i među nama imali smo oko osamdeset centi ili dolar. I to je... Naravno, sada se možete smeјati tome, ali brate, onda je to ipak bio novac.

10 Kada bi neko iz komšiluka kuvao pasulj i odneo komšiji koji nije imao ništa dva ili tri dana da nešto jede, bila su to onda teška vremena. Mnogi mladi ljudi to nisu videli, ali to je bio težak put. Bilo je vreme kada bi tacna za priloge mogla proći kroz ovu crkvu, dva ili tri puta i sakupiti samo trideset centi na mestu koje je bilo skroz ispunjeno i skoro bi molili za to. Bilo bi to... Verovatno

bi prilog od osamdeset centi bio dobar prilog. Vidite? To je bio zaista težak život.

11 A mi nismo imali ništa s čime bismo gradili, a ipak želja ljudi je bila da se sagradi crkva da bi imali mesto gde bi išli, jer u tim danima Poruka... Pa, vi mislite da je i sada dovoljno teško, trebali bi da vidite tek onda, kada nije bilo nikoga. I onda – ovo vodeno krštenje u Ime Isusa Hrista i blagoslovi i ostale stvari koje smo verovali i zastupali.

12 Tako da sam u svom srcu obećao Bogu da ćemo mi ostati ovde i sagraditi crkvu. Tog jutra kada smo položili kamen temeljac, On se sreo sa mnom u viziju oko 8 časova tog jutra, dok sam bio tamo i gledao u pravcu izlaska sunca, upravo negde u ovo doba godine. I On mi je rekao, nakon što se sreo sa mnom tamo na reci, ali to... Kada se pojavio Anđeo Gospodnji u Svetlu, a ja sam to video sa udaljenosti, to je izgledalo kao zvezda, i spustila se skroz do mesta gde sam ja stajao i tada su bile izgovorene te velike reči. I onda, odlučio sam da ljudi imaju mesto gde će da proslavljaju.

13 Dakle, pomislio sam u sebi: “To nije za mene. To nije za mene, a opet sve što je bilo u vezi s Bogom je deo mene, bez obzira ako je to... Sve što je za Božiju decu, to je za mene, bez obzira da li je moja dužnost da učinim ovo ili ono. Moja dužnost je da pazim na Božije nasledstvo bez obzira gde se nalazi.” Vidite?

14 Baš kao kada bi rekli: “Pa, moj...” Kao kada bi bili mali dečak i rekli: “Moj posao je da samo sečem drvo a ne da ga donesem. Neka ga Jovan donese. Briga me da li će sneg padati na njega ili kiša; neka on ide napolje i donese ga.” Dakle, vaša je dužnost kao deteta da pazite da ta drva ne budu vlažna za vašu majku. Vidite? Unesite ga.

15 Ako bi rekli: “Pa, Frenk je treba da ode po vodu; to nije moj posao.” Ali ako Frenk nije doneo vodu, vaš je onda posao da se pobrinete za vodu. To je sve. Dakle, to je upravo kako to ide, i tako je to takođe i u Božijoj porodici.

16 Ako neko od njih... Neko od njih je nedavno rekao – ne tako davno, rekao je: “Prestani propovedati na način koji to radiš. Moj Bože, upropastićeš svako prijateljstvo koje postoji i sve tome

slično.” Reka je: “Mani se toga, znam da je to pogrešno, moj Bože, pa to nije naš posao.” Pa dobro, čiji je to onda posao? Ako je to pogrešno, neko mora to učiniti. Dakle, hajde da samo to učinimo. I to je kako se ja osećam u vezi crkve.

17 Programi izgradnje su se podizali i propadali, i ovamo i onamo, I bilo je pismo glava u zgradama i sve tome slično. Neko je to želeo a neko nije to želeo, i ovo i ono. Vi – vidite da je to tako.

18 Nalazite to i dok delujete među propovednicima, među poslovnim ljudima, među ložama – gde god išli imate grupu ljudi i srećete se sa različitim idejama. I tako, radi toga, morate imati jednu osobu u koju možete imati poverenja, i da izaberete tu osobu i sve da deluju odande. Upravo kao i u vojsci, morate imati... Jedan je general, to je glavni štab. Kapetan kaže jedno, i on je kapetan te grupe, ali general može promeniti njegove zapovesti. I glavnokomandujući General je naravno Isus Hrist u crkvi a njegovi propovednici su Njegovi kapetani društva koje ga predstavlja ovde na zemlji.

19 I isprobali su mnoge stvari, mala zajednica ovde, i konačno... Umirio sam se, samo da bih video, nakon što sam je sagradio... I onda me je Gospod pozvao na polje službe pre oko petnaest, šesnaest godina, i napustio sam crkvu. Ali i dalje, ja se jednostavno ne mogu odvojiti od nje. Uvek je moje ime bilo vezano za nju, tako da bi mogao nekad glasati ako bi pogrešna stvar počela u njoj ovde, imao bih pravo da dođem i to sprečim, jer sam mnogo znoja prolio tokom mnogih godina iza ove propovedaonice, sedamnaest godina ovde da bi tu stvar držao na pravom putu. Kada su svakojaki izmovi, i grupe i grupice, i svakojaki kultovi... I budući da je ovo interdenominacija, i sve što bi naletelo, prošlo tuda, a s Božijom pomoći ostali smo ovde sa nepreljubotvornim Evanđeljem, a zajednica je i dalje takva još i večeras. I tako mi... Ali... Bilo je vremena kada su ovu crkvu pokušali da izvuku da ne bude pod mojim vodstvom, i sve stvari tome slično. Da moje ime nije bilo na taj način vezano za nju, naravno, sigurno bi to bila jedna užasna nevolja večeras, ne... I to nisam bio ja, naravno, bio je to Bog koji je to činio.

20 I onda, pošto to sada vidim, dolazeći na mesto na kom ona jeste, a mi živimo u veličanstvenom vremenu, a i dalje sam zainteresovan da kažem nešto o ovoj crkvi. Vidite? Zato što je ona – ona deo mene. Bez obzira da li sam ja ovde ili ne, ona je i dalje deo mene. I moja je dužnost da je nadgledam da deluje u čistoti, jasnoći, i najbolje što mogu za Božije Kraljevstvo. I veoma sam zahvalan da u ovim danima...

21 Vidim da ima i neke svoje male satelite zbog kojih sam zahvalan. Brat Krejs ovde i njegova Selsburg grupa, i taj brat tamo nazad, koji je zauzeo mesto brata Sneligsa u Juteki, i brata Rudela ovde gore, i brat Junior Džekson i dragi momci koji su dobri ljudi, divni Božiji ljudi. Oni propovedaju ovu Poruku. Dakle, oni možda... Jedan bi se mogao nešto malkice neslagati s drugim, i to je jedino što je još uvek ljudski deo među propovednicima. I ako među propovednicima postoje male razlike... Tamo neće biti ni sena razlike u tome. Jedan bi možda rekao: “Verujem da će doći Milenijum a Isus će biti na belom konju,” a drugi bi rekao: “Verujem kada On bude došao da će doći na belom oblaku.” Pa, dokle god oni veruju da On dolazi, to je glavna stvar. Razumete? Bez obzira kako On dolazi, upravo... Oni veruju da On dolazi i spremaju se za to. I način...

22 Probao sam da otkrijem, i proučavao sam (Dakle, govorio sam o tome pred zajednicom.), izučavao sam ranu crkvu, i pratio sam put na koji način su ti pomazani ljudi pripremali Gospodnju kuću, i poredak slavljenja u toj kući, i to me zasta dobro – dobro me je pogodilo. I propovedao sam ovde pre izvesnog vremena na temu Joil 2, “Obnoviću kaže Gospod, sve godine koje je pojeo crv, i gusenica, i hrušt, i tako dalje.” I počeo sam to proučavati, o tome šta su ti ljudi učinili, i o načinu kako su se brinuli za crkvu, nad kojima ih je Bog postavio kao nadglednik.

23 Dakle, počecemo sa ranom crkvom i to izneti (za nekih pet minuta) do toga šta su sve činili, i onda vam mogu pokazati viziju koju sam imao za budućnost. Dakle, u početku, crkva je bila postavljena na Pentekostu. I tamo je Sveti Duh pao na njih gde je Isus izabrao njih dvanaesticu. A jedan od njih je pao, a oni su izabrali Matiju da stane na njegovo mesto, a Sveti Duh je čekao da

sve dođe na svoje mesto pre nego što je On došao. Morali su izabrati jednoga da zauzme Judinu službu, koji je pao u prestup da bi se ispunilo Pismo.

24 I mislim da sve ove stvari imaju svoje vreme čekanja, odugovlačenja; no to je vreme u kome se čeka da se ispuni Pismo, dok sve ne bude kako treba, da bude sve u redu, čeka se. Često mi postajemo strpljivi – nestrpljivi. Kao dete, mi pos – u iščekivanju smo i često idemo pred rudu, a – a to samo ometa delo, dok se delo skroz ne omete. Razumete? Mi se moramo kretati u poštovanju, imati jednu svrhu u srcu da ako Bog, da ako nas On poželi koristiti na takav i takav...ali čekajte dok On ne otvori put, jer On treba da ide pred nama.

25 Sećate li se Davida kako je išao u bitku to večer? On je bio zabrinut zbog te bitke, i on je ležao pod tim dudovima dok nije čuo Gospoda kako u tom šuštanju lišća ide pred njim; onda je otišao sa hlabrošću, zato što je znao da je Bog išao pred njime. I ako bismo mi samo to učinili, braćo, znajući da mora doći do bitke, ali mi moramo čekati dok ne vidimo ruku Božiju pred nama kako krči put.

26 Dakle, zapazio sam kako crkve, kako evangeliziranje počinje da se širi na sve strane. I onda, ako uzmemo na primer, Pavla koji je postao najveći misionar našeg naroda. Videli smo da je on išao gde god bi ga Gospod vodio, i on je postavio crkvu. A to je bila nova vera. Crkve u to vreme, kao što je u Maloj Aziji, i širom Evrope, oni – oni nisu verovali u to Poruku. A kada je on propovedao Poruku, a mnogi su se na nju obratili, onda nije bilo nikoga... Ako bi on ostavio ljude u takvom stanju, oni bi odlutali nazad ka svojim paganskim bogovima, i u Judeizam, i bilo gde, zato što ljudi nisu imali nikoga ko će ih učiti, te obraćenike. Oni nisu imali gde da idu, tako da je Pavle postavljao crkve u različitim delovima države.

27 U svakoj od tih crkava, on je ostavio nekoga ko je bio u redu, čoveka od poverenja, čoveka koji je bio znan kao pastir, pastir stada, ili jedan... Onda nakon što on – ta crkva onda, postaje...ostale male crkve izlaze iz toga. Podizali su se mladi i stari ljudi i iz toga su nastajale crkve. Čovek koji je bio nad prvom

crkvom bio je zvan biskup. A onda njegov, to je izašlo iz njega, njegova deca, bili su zvani pastiri. A onda ta grupa malih crkava sve bi se vratile nazad ka tom biskupu.

28 Kao u vreme Irineja, on je postupao na isti način. I Martin je postupao na isti način. Polikarp je postupao na isti način. I celim putem kroz doba oni su to imali. A onda apostol crkve, apostol, koji je bio Pavle... A kada je otišao Pavle, Jovan je preuzeo crkvu. A kada je Jovan otišao, Polikarp ju je preuzeo. Kada je Polikarp otišao, Irinej ju je preuzeo, i sve tako dalje, Martin i tako dalje. Upravo je sve tako nastavilo dok Rimokatolička crkva nije to sve rasturila na komadiće, spaljivala ih i razjurila, a crv je pojeo ovo, i gusenica je pojela ono, i tako dalje, ono je pojelo ovo a ovo je pojelo ono, dok sve nisu izjeli dole do stabljike.

29 Ali, Bog je obećao da će ponovo obnoviti tu istu stvar. Imam – ja verujem od sveg srca da živimo u poslednjim danima. Verujem da nema još puno toga da se desi...ma šta... A možda je moje tumačenje Pisma pogrešno, da Isus ne može doći večeras. Verujem da – da to malo što je preostalo da bude ispunjeno može da se ispuni pre osvita zore, to što vidim – i ja možda grešim što se tiče vremena ispunjenja svega toga, ali to je nadohvat ruke. Ja to verujem. I upamtite, Pavle je to verovao; Jovan je to verovao; Polikarp je to verovao; Irinej je to verovao; Martin je to verovao; i svi oni ostali su to verovali.

30 Šta da je Bog rekao Jovanu koji je napisao Otkrivenje: “Dakle, ima još dve hiljade godina do Mog dolaska?” Jovan bi se vratio i rekao crkvi: “Pa, pretpostavljam da i mi možemo jesti, piti, i ženiti se, zato što će biti još mnogo generacija. (Razumete?) Isus neće doći narednih dve hiljade godina.” Vidite? Tako... Vidite, crkva bi se opustila, ne bi nikog bilo “na čekanju”, ne bi niko čekao. Nakon svega, to je vaše iščekivanje. I ako zaspate u tom satu-straži, i probudite se sa tim istim iščekivanjem, jer to neće sprečiti niti jednu stvar; bićete svakako tamo na vreme. Razumete? Vidite li šta mislim?

31 Dakle, kada – kada se Sveti Martin probudi u uskrснуću, Sveti Pavle, i svi ostali, biće toliko sveži kao da su usred bitke, kao

da se baš tada bore, jer su oni bili sahranjeni sa tim istim iščekivanjem, očekujući Njegov dolazak. I čuće se Povik i uskrsnuće cela crkva. Razumete? To će biti to. Tako da to nema veze.

32 Vidite, mi Ga moramo očekivati upravo sada. Čak... Mi to ne znamo. To – to bi možda moglo... Moglo bi to biti sto godina od sada, moglo bi to biti petsto godina, hiljadu godina, za deset hiljada godina. Ne znam; niko ne zna. Ali recimo, na primer, da mi živimo svakog dana kao da On dolazi tog dana. Vidite? Ako mi živimo kao da On dolazi danas, kada se probudimo (ako budemo zaspali i bili probuđeni u Uskrsnuću), biće to toliko sveže kao da smo samo zaspali i onda se probudili. Truba će zatrubeti i mrtvi u Hristu će ustati najpre; a mi koji smo živi i preostali bićemo podignuti zajedno s njima da se sretnemo s Gospodom u vazduhu. Vidite? Dakle, biće to potpuno sveže.

33 Ali do tog vremena, dok On ne dođe, mi želimo živeti svakog dana kao da će On doći sledećeg minuta. Vi ne znate kada odlazite. Ovo bi mogao biti jedan od naših poslednjih udisaja; koje sada imamo u sebi, tako da vi trebate živeti kao da je tako.

34 Ali sada, da nastavimo dalje, mi želimo ovde ostaviti otiske stopala na pesku vremena da bi drugi mogli to videti. Da Pavle nije išao putem kojim jeste, onda Jovan ne bi znao kako da to sledi. Da Jovan nije nastavio dalje, Polikarp ne bi znao kako da to sledi. A da Polikarp nije nastavio dalje, onda Irinej ne bi znao kako da nastavi to slediti. Da Irinej nije nastavio dalje, onda Martin ne bi znao kako da to sledi. Da li razumete šta sam želeo reći? Svako od njih je morao ostaviti tragove stopala na pesku vremena.

35 Dakle, ako bih ja mislio da postoji neka denominacija ili neka druga grupa vernika koja bi imala išta bolje nego što mi to imamo ovde, braćo, želeo bih podstaći ovo malo telo vernika u to odmah i brzo. Čekao sam; čeznuo sam; bio sam u iščekivanju i verovao da će neko velik doći jednog dana ili možda veliki prorok o kome sam govorio da će doći, o Iliji. Uvek sam verovao i mislio da ću možda doživeti taj dan, kada se budem mogao promeniti, kada budem video tu osobu kako stupa na scenu. Onda bih mogao uzeti svoju malu crkvu i reći: “Braćo, to je taj čovek kojeg smo

čekali. Taj čovek, to je on.” Ja sam čekao na to. A ako je to već ustvari prošlo, onda želim reći odavde: “Brate, to je Onaj.” Dolazeći odavde. Vidite? I ja – ja želim videti crkvu da ide napred na taj način.

36 Morao sam se zaustaviti na nečemu ili da učinim nešto i da ulijem mnogo više života u tu stvar. [Brat Branham je stao na mikrofonski kabel i uskomešao audio sistem – Urednik.]

Dakle, voleo bih reći ovo. Da pošto je ovo sada utvrđena crkva...

37 Samo da stanem za tren ponovo. Kada sam otišao u Bombaj...(Ja sam računao to svojim najvećim skupom zbog efekata koje je imao na ljude.) I ja... Ako je rečeno da je u Africi odjednom bilo obraćeno trideset hiljada ljudi Hristu, onda je tamo bilo stopedeset ili dvesta hiljada ljudi koji su se obratili odjednom Hristu od pola miliona ljudi koji su bili tamo. Šta sam mogao učiniti? Niti jednu stvar. Možda samo, recimo da je tamo bilo – recimo da je tamo bilo samo sto hiljada njih. Nije bilo crkve, ništa što bih mogao učiniti, nije bilo nikoga kome sam ih mogao dati. Zbog Poruke koju sam verovao, nije bilo tamo ni Pentakostalne denominacije koja je želela saradivati sa mnom. I sve te duše, verovatno su odlutale nazad u Šite, Budiste, Jainiste, odakle god da su potekli. Nije bilo mesta gde bi se mogli smestiti. Dakle, to je šteta; to je sramota (Vidite?), zato što nisam imao saradnju nisakim, zbog stava koji sam zastupao. Vidite?

38 Dakle, u Africi, otišao sam tamo pod pokroviteljstvom A. F. od M. i (Afričko Versko Misionarstvo) – i kada sam to učinio... Naravno, ja se s njima ne mogu složiti. Oni – oni krste ljude trojičarskim krštenjem, tri puta sa licem napred; a jedan od njih krste tri puta unazad: jednom za Boga Oca, drugi put za drugog Boga, Sina; a sledeći put za trećeg Boga, Svetog Duha; i krštavaju po tri puta, za tri različita boga i sve te stvari tome slične. I možda, na skupu u Durbanu, pošto to nije bilo ispravno – a ljudi su videli takvo jedno rasulo među Pentakostalnim vernicima i tako dalje, da ljudi nisu znali šta da rade. Nisu imali mesto gde da idu.

39 Možda, šta ako bismo imali ovde probuđenje, braćo... Da ovo kažem ovako. Šta da smo upravo imali veliko probuđenje a vi

braćo da ste upravo obraćeni, a da nema u ovoj zemlji ni jedne crkve ovog tipa; a da sam ja bio evanđelista, i da sada odlazim i da me više nikada nećete ponovo videti? Šta biste činili? Osećali biste se kao... Ne bi znali šta da učinite. Vi se ne možete ponovo vratiti u tu kaljugu. Ne možete se vratiti tamo nazad sa – sa svojim ženama koje nose šorc i svojim kartaroškim partijama i plesovima, i takvim stvarima, i da onda ikada ponovo budete zadovoljni. Došli ste ka Svetlu; podigli ste se iznad tih stvari. Vi ste došli do mesta kada umesto da kažete: “Ovo je naša veroispovest,” da kažete: “Ovo je Božija Reč.” I došli ste da živite po Ovome, šta Ovo kaže, a ne šta... I vi idete tamo dole da ih slušate, i čujete kako idu dole da igraju bingo, i da plešu, i ovo i ono, i još nešto, i malena poruka u kojoj nema ničega (o nekom majoru ili nekome ko će ponovo biti izabran, ili nekakva politička afera), i završi se za deset ili petnaest minuta; nakon što ste sedeli ovde iz dana u dan nakon velikog gastronomskog praznika Reči i ostalih stvari, ne biste znali šta da radite. Bili biste s time toliko opterećeni, dok neki od vaših crkvenih laika ne bi osetio da bi trebao početi sa crkvom i počne to sam propovedati, jer vaše srce izgara za Božiju Reč, i bilo bi vas žao tih ljudi koji misle isto kao i vi. Dakle, nije li to tako?

40 Iako znate da Isus dolazi, iako bi On došao sutra, ipak vi bi želeli učiniti nešto danas za te ljude koji su sugrađani Kraljevstva Božijeg da se skupite zajedno, vi biste želeli imati zajedništvo sa njima. Tako je. Dakle, ako je to tako...

41 Dakle, ja verujem od sveg srca da mi je Gospod pomogao i koristio me da se proširi veliko probuđenje, jedno od najvećih koje je ikada bilo na zemlji još od ranih dana, širom sveta. Mi to znamo. Tako je. To je tada već sve prestalo, i On me je sreo dole na reci i rekao mi da Poruka koju ja imam, da će biti preteča drugom Hristovom dolasku. I pretpostavljam da ovde nema nikog večeras, ko je bio tamo tog dana. Bilo je to pre otprilike trideset dve godine, kada se pojavilo to Svetlo, i zadržalo se tamo, a ja sam gledao pravo u Njega, a i stotine ljudi koji su okolo stajali su Ga gledali, Ono se spustilo pravo dole i glas je progovorio.

42 Godinama kasnije, neobično što je fotoaparatuslikao istu fotografiju, koja izgleda isto tako, upravo kao ono što sam vam

rekao na reci. Dakle, ja možda grešim u mnogim stvarima, braćo, ali ne želim biti licemer. Želim biti iskren i direktan s vama.

43 I onda, još nešto, da sam ja otišao negde daleko, šta – nikada ne bi sagradili crkvu kao što imamo. Teško bi bilo reći šta bi imali (Vidite?) da sam samo nastavio dalje, ali Bog neba mi je to stavio na srce da sagradim ovu crkvu ovde. A onda kada me je On pozvao da evangeliziram... Imali smo pastira za pastirom i tako dalje, ali sada imamo dragog brata ovde, koji ima veru, veruje u Poruku, ima stvari...

44 Da li sam previše glasan, brate Biler? [Brat Branham razgovara sa bratom Bilerom – Urednik.] U redu. Da li je to...

Imao je – dobili smo – dobili smo materijal...

45 I sada, kažete: “Pa, brate Branhame, ako oni neće čuti za te znake i čuda od velikog nebeskog Boga, kako ćemo onda to učiniti?” Pa dobro, šta ako bi Sveti Pavle imao istu ideju? Vidite? Šta... Ali nije imao. Ti biskupi su upravo ostali toliko odani poruci, i oni – i Pavle je povremeno, nakon što bi obavio putovanje... Čitali ste Bibliju, kako bi se on vratio nazad u posete tim crkvama, razgovarao je sa pastirima i sa biskupima i tako dalje, i uzimao pomoć od ljudi i – i imao je jedno – oh, upravo predivno vreme zajedništva, kao neko probuđenje ili praznik; i Sveti Duh bi dolazio na njih i poruke bi dolazile.

46 Pogledajte kada je on otišao dole do Filipa, čak su i njegove kćeri prorokovale i rekle: “Lanci i zatvor čekaju našeg brata kada stigne tamo gore.” I samo što je izašao na ulicu, a evo ga dolazi Agav prorok, hodajući dole, gledajući preko puta ulice, a nikada Pavla nije video ranije, glavnog nadglednika te cele grupe crkava u Aziji. I on je prešao preko i odvezao kanap sa svog boka sa kojim je držao svoje haljine pričvršćeno, vezao mu je ruke i rekao: “TAKO KAŽE GOSPOD lanci i zatvor čeka ovog kome sam stavio konopac na ruke.” Vidite, prorokovao je.

47 Pavle je rekao: “Znam ja to; znam, ali ne lomite mi sada srce, pustite da završim svoj put.” O je bio umoran, i on je išao dalje i ostavio svoje biskupstvo Timoteju.

48 Kao što sam se ja ranije borio u vezi toga što su bacali svoje mreže na reci i izvlačili grgeče i pića – pijanstvo i ostale

stvari... Video sam ih tako visoko nabacane visoko kao ova tavanica ovde, veliki, lepi grgeči kako tamo leže, a smrad bi se širio svuda po reci. Otišao sam tamo kao lovočuvar da bi ih zaustavio. Primio sam pismo: “Ostavi ih na miru.” Šta bi mogao uraditi; to pripada Kentakiju. Dakle, lovočuvar iz Kentakija ne može doći ovamo, zato što onda napušta svoju teritoriju. A lovočuvar iz Indijane nema šta da kaže u vezi toga, zato što voda pripada Kentakiju. Tu ste vi; ne može se ništa učiniti.

49 Rekao sam: “Imam sina koji voli da peca. A oni bi mu stavili fotografiju u novine ako bi ulovio štuku, za dvadeset godina od sada, puštate da se to nastavlja – sve te mreže, klopke, i sve ostalo.” I to se praktično dešava upravo i sada. Vidite? U čemu je stvar? Vi morate da mislite o onome što dolazi.

50 Tako da mi moramo misliti i o drugima koji dolaze iza nas, o tim mladim ljudima i tako dalje, i o mestu za našu decu. Naše kćeri, mi ih ne želimo imati tamo napolju u svetu u svim tim stvarima, mi želimo da te devojke budu vaspitane kao i njihove majke. I mi moramo načiniti pripreme za to. Da li će biti sutrašnjice, mi to ne znamo. Ako nema sutrašnjice, onda smo jedino bili u poslu našeg Gospodara i bili smo zatečeni na polju dužnosti kada On dođe. Vidite?

51 Dakle, ja bi predložio ovo; i to sam učinio bratu Nevilu. Nastavimo ovo baš kako to činimo. Ostavimo to tako kako je. Zahvalan sam zbog ovih mladih propovednika. Vidite, ustvari na dan suda, za celu ovo dolinu ovde neće biti izgovora, zato što mi imamo po svuda male crkvice, ispostave, odeljenja koja slušaju prenos, čekaju.

52 Sinoć sam bio u crkvi jednog brata i pitao sam da li su svi utvrđeni u Reči, i svaka ruka se podigla. Dakle, od toga sam se dobro osećao. Vidite?

53 Dakle, ono što bih ja mislio bi bilo ovo, braćo, volim ovde u crkvi... Dakle, ja – moja služba ima, po mom najboljem znanju, četiri stvari koje se mogu učiniti, a takođe to ne mora biti ni četiri, no to je jedino kako ja to mogu videti. Ako Onaj koji mi je govorio dole na reci... Ako je ovo sve što je preostalo za pagansku crkvu, a mi razumemo da je u Otkrivenju jedna, dve, tri glave za tu crkvu.

Crkva odlazi gore u 4.-oj glavi. I ona se više ne vraća do 19.-te glave; to je nakon perioda nevolja kada Bog poziva Jevreje. Tako je.

54 I kao Enoh, on je otišao gore pre nego što je i jedna kap kiše pala na zemlju. On je već otišao, i počele su nevolje. Razumete? Noje je bio u barci pre nego što je počela bilo kakva nevolja. Lot je bio izvan Sodome pre nego što je počela bilo kakva nevolja. Vidite? I crkva će otići pre bilo kakvog perioda nevolja.

55 Dakle, za vreme nevolja kada se budu dešavale, zmaj će goniti ludu devicu (ispustiće vode iz svojih usta, što znači mnoštvo ljudi, vojska) koje će tragati i uzeti tu ženu, ostatak njenog semena, i ubiće je. Dakle, to će biti u periodu nevolja, ali crkva će ići kući. Dakle, ako – ako to počne – počne da se dešava sutra, to nas neće sprečiti da danas idemo dalje. Neka nam se današnjica računa.

56 Dakle, ono što mislim da je bilo tamo dole, ako bi taj Anđeo koji je rekao te reči meni, rekao je: “Kao što je Jovan Krstitelj bio poslan da bude preteča prvog Hristovog dolaska (Vidite?), tvoja Poruka...” Trebao sam uzeti tu Poruku i Ona će biti preteča drugom Hristovom dolasku. Dakle, ako je to bilo To, onda smo mi zaista veoma, veoma blizu, braćo, zato što taj čas, i Svetlo ove Poruke upravo iščezava.

57 Da li ste zapazili da kada je Pentakost pao a ta braća su bila ispunjena na Pentakostu sa Svetim Duhom, jedva da je uopšte bilo nekog vremena dok Poruka nije počela da iščezava a oni su počeli podizati crkve da bi se držale Hrista, očekujući Ga da dođe. Pa, i danas se dešava ista stvar. Ako je Pismo istinito: “Ja ću obnoviti, kaže Gospod, sve što su gusenica i hrušt pojeli,” dakle, ako je to bilo to, ako je to Poruka (i Bože oprost mi, ja – ja ne znam), ako je to to, onda je vreme na dohvat ruke, zaista, zato što je kraj Poruke.

58 I pre neku noć sam sanjao da sam otišao da imam službu otkrivanja tajni srca na mesto gde se okupio veliki broj mojih prijatelja, hiljade njih je bilo na tom skupu. Jedan prijatelj je došao do mene i... A Bili obično dolazi da me pridrži, jer on ne priča sa mnom. A taj čovek je upravo govorio veoma brzo, i pre nego što sam dospeo tamo preko, svo Pomazanje me je napustilo za to. I onda sam rekao: “Pa, otići ću samo tamo preko i – i propovedati

Poruku govoreći tim ljudima: Nemojte se glupirati sa tim denominacijama, i tako dalje i: Izadite napolje, ovako.” I kada sam došao na podijum, to me je napustilo. Ja ne znam šta je to značilo, ali ja sam nastavio. Jednostavno ne znam.

59 Mogao bi to biti kraj mog puta, mogao bi to biti dolazak Gospodnji, mogla bi to biti promena vremena, moglo bi to biti dolazak tog silnog čoveka, ako će to biti neko drugi mimo onoga što je već došlo; to bi moglo biti to. Sve te stvari iz kojih mi moramo crpeti, će biti. I kao što ja večeras stojim ovde pred Bogom i pred vama braćo, ja ne znam. Ne mogu vam to reći. Ako bi mogao, rekao bih vam, ili ne bi ni pominjao, izneti nešto kao što je ovo ako ne bi znao kojim putem... Ako bi znao u kom se pravcu kreće ova stvar, rekao bih to, no ja ne znam. Ne mogu reći. Ja sada idem na skupove bez ikakvog vodstva. Ja idem jer ne želim da sedim kući. Ja kao i drugi volim da odem u šume. A ako grešim u ovome, Bože oprost mi.

60 Postoje tri stvari koje mi se mogu desiti. To je ili kraj mog puta i neka taj drugi onda dođe; ja sam otvorio njemu put da preuzme stvari, jer upamtite, onaj koji dolazi da propoveda biće u skladu sa Reči: obnoviće njihovu veru dece nazad ka veri njihovih otaca. Mogao bi to biti kraj moga puta. Moglo bi biti i da On menja moju službu i da idem evangelizirati preko okeana. Ili bi moglo biti da me On više ne zove da evangeliziram, i da me On odvodi negde u pustinju da bi me pomazao i da me pomaže kao onog koji je obećan da će doći, bar tako mislim.

61 Mogla bi to biti ma koja od tih stvari. Ja ne mogu više ići putem kojim sam išao. Zato što sam – ljudi su mi verovali; i moram ovo reći (kažem ovo pred muškarcima). Ljudi su me često smatrali prorokom. Ja sebe ne smatram time. Ne, sigurno, ne smatram se, ja imam... Ja to ne kažem da bih bio ponizan; ja to kažem da bih bio istinit. Ja sebe ne smatram prorokom Gospodnjim. Ja nemam takvu počast.

62 Verujem da me je Gospod koristio u malim posebnim stvarima da pomognem da možda položim temelj za proroka koji će doći. Ali prorok ne deluje na način na koji ja delujem, dakle, vi to znate. Prorok nije evanđelista, a evanđelista nije prorok. Pastir

nije evanđelista, a evanđelista nije pastir. A Bog je postavio u crkvu, najpre apostole, onda proroke, onda učitelje, onda pastire, i tako dalje. Bog ih je postavio u crkvu i Bog im je dao službu.

63 Ali ono jutro kada sam polagao kamen temeljac, zato što... Dakle, ako ste duhovni shvatićete. Zbog vike naroda... Ako biste mogli to razlomiti i izvaditi knjigu i pročitati, rečeno je: “Obavljaj delo evanđeliste.” Nije me pozvao da budem evanđelista, već je rekao: “Obavljaj delo evanđeliste, jer će doći vreme kada više neće podnositi zdrave nauke, već će sebi gomilati učitelje koji će im škakljati uši i okrenuće se od istine ka bajkama.” Vidite? Citirao je Pismo i rekao mi gde da ga pronađem, rekao je to tri puta. I uzeo sam Bibliju i okrenuo do mesta koje mi je On rekao, i tamo je to bilo. I onda vi znate o te dve korpe Pentakostalaca Jediničara i Pentakostalaca Skupština Božijih, nikada im nisam prišao. Posadio sam njihova vlastita drva upravo tamo gde su i bila, jer mislim da obe grupe greše. Ali iz svega toga, ja sam bio na raskršću, u žetvi.

64 Bog poštuje svakoga ko je ozbiljan. Petar je to rekao: on je video da Bog ne gleda ko je ko. Bile su pozvane sve nacije kada – u Kornelijevoj kući kada su oni primili Svetog Duha, kao što su i oni u početku. Vidite? Bog ne gleda ko je ko. Mi vidimo neku duboko iskrenu osobu, i da iskreno greši, ali ako je ona iskrena, Bog će je nekako voditi ka Svetlu. Ona će doći do Toga, zato što je Bog obavezan da to učini.

65 I kada mislimo o dolasku Gospodnjem da je to tako jedna velika stvar, i Poruka samo što je krenula, i upamtite, ovde mora biti jedna predodređena grupa kada se Gospod vrati, i to možda neće biti više od tuce ljudi. Vidite? Mi to ne znamo; moglo bi biti i sto miliona, moglo bi biti i deset hiljada. Ali ako će predodređeni čuti Poruku i verovati je, i ako je ovo Poruka poslana od Boga, a mi verujemo da jeste.

66 Dakle, ovde smo mi, upravo na kraju vremena kada... Ako me je Bog pozvao (Slušajte sada, ovo neće biti ponovljeno.), ako me je On pozvao da budem Njegov prorok, onda ja sigurno ne vršim jednu takvu službu. Proroci ne evangeliziraju. Prorok se krije u divljini i sam je sa Bogom, dok on direktno ne primi tačno ono što Bog želi da on učini, i on izlazi odande i šalje svoju

Poruku, i ponovo se vraća nazad u divljinu. On nije evanđelista da bi održavao skupove i da ulazi u saradnju i sve te ostale stvari koje čine evanđelisti. On ne uči kao evanđelisti. On ima TAKO KAŽE GOSPOD, i to je to, i to je sve. On to predaje, šalje to napolje, i neka opiljci padnu gde će pasti, i onda on ponovo odlazi. Niko ne zna gde se on nalazi, i on se nalazi negde u izolaciji.

67 Dakle, ja ne mogu...ili...ako me je On pozvao da to budem, onda ne mogu biti evanđelista. A ako me je pozvao da budem evanđelista, ne mogu biti prorok. Dakle, da li sada razumete šta mislim? Ne znam šta da radim. Ja sam u poštovanju učinio ono što mi je On rekao na početku, što se tiče da uhvatim ljude za njihove ruke i da se molim za njih, a zatim da znam tajne njihovih srca, i sve te različite stvari. I braćo, to je bilo nepogrešivo. Vi znate da je to bila istina. Svako od vas to zna. Vidite? I kako mi je On rekao da će se to raspaliti širom sveta. I to se desilo baš tako. Svaka nacija pod ovim nebom je to čula. Svuda, novine, kasete, svuda. Ne znam kako je to uopšte učinjeno, ali pisma stižu iz celog sveta, čak od ljudi skroz iz Tajlanda i Hotentoti, kako su se samo ti misionari uvukli tamo sa tim kasetama i prevodili Reč. I sada, mi čujemo sa svih strana sveta (Vidite?), širom sveta. A sada oni – crkva je sveopšte predodređena, svuda. Biće dvoje u krevetu, dvoje na polju. Vidite? Jedan će se uzeti a jedan ostaviti.

68 Dakle, pošto sam obavio delo evanđeliste (I evo moje molbe.), ako je ugodno Bogu, a ja sam dobro obavio taj posao, verujući da sam Mu ugodio, i tražeći oprost za sve svoje greške, onda bi me On mogao pozvati sa polja evangeliziranja da budem Njegov prorok. Onda, ako je to to, ostaviću evangeliziranje. Jer ako me zove da budem prorok, ne mogu biti evanđelista. Ako treba da budem evanđelista, ne mogu biti prorok. Ja mešam te dve službe; oko toga sam oduvek imao glavobolju. Dok stojim na podijumu... To nikada nije bilo dobro, uspešno. Bog je to koristio, ali nikada nisam mislio da je to direktno Njegova volja; bila je to Njegova dopustljiva volja. Stojeći na podijumu, dve ili tri vizije bi vas skoro oborile s nogu. Vidite? I ako kažete nekoj osobi kako da sebe ispravi i šta da učini, a onda sledeća osoba stoji tamo, i ona očekuje istu stvar, a vi mu to ne možete reći dok vam Nešto ne

kaže da mu kažete. A onda drugi ljudi misle da si izdajica ili povratnik u greh, ili demon ili tako nešto zato što im vi ne kažete ono što bi oni želeli znati. Vidite, to nije služba, način na koji deluju proroci.

69 Prorok ostaje povučen nazad dok ne uđe u bolnicu, ili šta god da čini, sa TAKO KAŽE GOSPOD to kaže i onda ode nazad. On uopšte nije evanđelista. On ne održava skupove i raspravlja o stvarima, on ima Reč Gospodnju za koga god da je poslana.

70 Ako je on poslan u Belu Kuću, on ulazi unutra pred Belu Kuću i to je TAKO KAŽE GOSPOD. On se ne glupira okolo sa grupom crkava, pokušavajući da ih navede da dođu i uzmu Reč, i da propoveda te stvari kao evanđelista, on nije evanđelista.

71 Dakle, da li vidite moja braćo, to je razlog što ja sebe ne zovem prorokom. Ja čak nisam ni u službi jednog takvog. Vidite? Dakle, da li razumete šta mislim? Dakle, biće mnogo toga što će ići ovako dugo vremena, ali se nadam da neću uzeti previše vašeg vremena, dok ne dođem do tog dela Reči koji želim čitati večeras.

72 Dakle, evo šta ja radim. Nikada nisam osećao da treba da živim u Indijani. Ja – ja sam skitnica. Ja ne...Ja bi otišao na neko mesto i pomislio: “Doći ću ovamo i nastaniti se. To je to.” Ja ne mogu to učiniti. Kada odem na neko drugo mesto, pomislim: “Nastaniću se ovde.” Kada to učinim... Pozove me žena (zbog čega pevaju tu pesmu?) “Nemirni Vetrovi.” Pretpostavljam da ste je čuli. Većina vas je čula kako pevaju... Dakle, ona me tako zove: “Nemirni Vetar.” Baš kada stignem ovamo, pomislim: “Čoveče, pa ja moram ići kući. Moram videti ženu i decu. Trebam samo još jednom da odem u crkvu i propovedam.” Kada dođem ovamo i odem dole propovedati, poljubiću ženu i izgrliti decu, i izaći ću napolje da kosim travu, a avioni će mi leteti iznad glave. Zaustavim se da obrišem znoj sa lica i onda želim ići s njim. Još negde moram ići. Pa, pomislim možda trebam ići tamo dole, i odem dole i propovedam jedno vreme tamo i okrenem se oko sebe... Enoga dolazi još jedan; ja moram ići i s njim. Vidite, za mene nema mesta gde bi se smestio. Jednostavno ne mogu to učiniti. Ja sam nemiran, lutam od mesta do mesta, i tu ne mogu ništa. To je nešto u meni i ja znam da ja to moram učiniti.

73 Dakle, u crkvi kao u njenom sadašnjem stanju, osećam se grozno što moram otići odavde. I razmišljam o svima vama ljudima koji ste ovde za koje verujem da ću provesti večnost preko u zemlji slave. Imamo fine ljude, dobar materijal, jake, zdrave ljude. Upravo nedavno, bilo je jedno malo probuđenje među ljudima u crkvi. Duh se spustio među njih i počeo im davati darove. Pratio sam da bih video hoće li to preći u fanatizam. Svaki put kada bi oni krenuli u tom pravcu, Duh bi to ispitao i vratio to ovamo nazad. Pomislio sam: “Slava Gospodu.” Vidite? Vi samo budite mirni; to je u redu. Vidite?

74 Dakle, evo kako ja razmišljam. To... Ako bi to moglo biti moguće da kada krenem negde, a ja ne znam kuda idem. No ja mogu biti miran; jer neću ostati ovde. Jednostavno ne mogu. Moram krenuti negde. I verovatno neću ostati ni tamo već se premestiti na neko drugo mesto. Ja moram nekud ići; i ja ne znam kuda idem. No ne mogu mirno sedeti; jer neću ostati ovde. Jednostavno ne mogu. Moram ići negde. I verovatno ni tamo neću ostati duže od par dana i onda otići na neko drugo mesto. Moram nekuda ići; i ja ne znam kuda idem. A ni Abraham nije znao kuda ide. On je samo prešao reku i krenuo. To je sve.

75 Osetio sam da ono što mi moramo sada ovde uraditi... Verujem da nam je potrebna crkva. Mislim – mislim na Božiji dom... Kažete: “Dakle, zbog čega ulagati sav taj novac u nju ako će Gospod doći?” Pa, kakve ćete koristi imati od tog novca ako Gospod dođe? Razumete? I ako su ljudi učinili – namenili su novac za crkvu, naša je obaveza (sa stoprocentnim glasovima ovde za to koje sam skupio te večeri) da sagradimo crkvu; pa sagradimo je. Kažem da je sagradimo. Da, sigurno.

76 Ovo nikada ranije nisam iskusio, ali želim to učiniti pred vama muškarcima. Nisam želeo da ovde budu žene, jer neka naginje na ovu stranu a neka na onu. Dakle, pokušavam vam reći razlog zbog kojeg sam to želeo učiniti. Mislio sam da ako Gospod dolazi sledeće nedelje, počnimo graditi onda crkvu ove nedelje. Sigurno, pokažimo je Njemu, stojmo na polju dužnosti. Da, sigurno.

77 I onda ako mi – kada se sagradi crkva, pa zašto? Recimo ako je On – šta ako On dolazi za deset godina od sada? Šta ako dolazi tek za dvadeset godina? A šta ako dolazi tek za sto godina? Kada god to bude bilo, kada On dođe, to nema veze. Mi znamo da će On doći po nas pre tog vremena, zato što mi to ne možemo proživeti – još sto godina. On će doći po nas, ali mi moramo ostaviti podele iza sebe. I mislio sam ovo, zašto onda ne bi crkveni odbor ovde (sada se obraćam njima) sagradili tu crkvu? Sagradite je ovde, napravite je lepo, i da bude jedno lepo mesto gde će dolaziti ljudi.

78 Predlažem da brat Nevil bude pastir crkve, dokle god ga i crkva predlaže za pastira; to je glasanje crkve. Dokle god je on na polju dužnosti, i drži se vere, i želi da dolazi, oseća vodstvo od Gospoda, onda je vodstvo od Gospoda da ostane ovde ako zajednica izglasa isto tako.

79 Onda moram reći da svaki od tih ljudi tamo napolje, ti drugi muškarci, kao što je brat Krejs i brat Junior, i svi oni, dokle god oni osećaju da su na polju dužnosti i udruženi smo ovde svi zajedno. Vi ne možete ići dole i biti sa Metodistima; vi nemate zajedništvo s njima. Baptisti, ako im počnete pričati o govoru u jezicima i o krštenju u Ime Isusa, oni će vas izbaciti napolje [Brat Branham je pucno prstima – Urednik.] upravo ovako brzo. Tako je. Ako biste bili tamo, bili bi kao – golub među mnoštvom gavrana. Ne biste imali uopšte neko zajedništvo. Umrla bi. Ja se sada ne rugam baptistima i metodistima uopšte, zapamtite to. Dakle, ja to ne kažem, samo pravim jednu usporedbu. Mnogi od tih metodista i baptista su dobri ljudi, pobožni ljudi, ali ja govorim o zajedništvu. Tamo je jedan brat, kako se ono zove, tamo pozadi večeras, evanđelista koji je tamo, brat J. T. Parnel, brat Bler. Verujem ovaj brat koji ovde sedi, neki od njih... Mnogi od vas koji ste ovde, Božijih ljudi, imate poziv u životu; vi možete raditi nešto. Samo nemojte sedeti okolo. Radimo nešto. Ako ne zadobijete više od jedne spašene duše, onda dovedite tu jednu spašenu, svako od nas.

80 Dakle, mislim da ova crkva... Ako biste vi ljudi, kada budete gradili ovu crkvu, načinili da ovo bude glavni štab i brata Nevila da bude najstariji starešina među vama. Vidite? I ponekad

imate pitanje koje ne možete raspraviti sa svojom crkvom tamo napolju, onda dođite ovamo i o tome popričajte sa bratom Nevilom. Ako tamo – ako ne možete doći ni do jedne odluke, onda ću ja uskoro doći, i onda ćemo zajedno o tome.

81 I onda tamo, i svojim vlastitim grupama uvežbavajte druge propovednike, ljude za koje vidite da imaju poziv u svom životu za takvu službu. Uvežbavajte te mlade ljude; dovedite ih ovamo pred starešinu. I svi vi sedite zajedno na skupu propovednika i tamo učite dublje stvari o Bogu. Nemojte ići u pogrešnu krajnost. Držite nekoga u koga možete imati poverenje da je prava vrsta vođe za vas. I onda ako nekad nešto ne vidite idetično kako on to vidi, ide – to je u redu, vi ste svakako u veri; samo nastavite dalje. Možda kada se budemo onda sastali, svi mi zajedno, molićemo se, rasuđivanje Božije će se spustiti dole, i On će to doneti upravo tačno kako to jeste (Razumete?) i dati nam do znanja kako da to učinimo.

82 I odatle crkva može ići kao ona koja je čula. I uvežbavati grupu ljudi. I ako sam ja negde u nekom evanđelističkom delu, onda postoje mesta gde ih ja mogu smestiti širom sveta.

83 Šta da sam bio u Indiji, da se vratim nazad u Indiju. I da tamo kažem tim ljudima... Možda ih imaju na hiljade, ostanete tamo nedelju do dve, i da oni vide službu, i da su oni to zavoleli, i poverovali su da je to istina, i da su napustili paganizam. Tamo bi imao... I možda za dve do tri nedelje, pošto sam ja bio tamo samo dve noći, i možda je bilo sto hiljada obraćenika Hristu, koji nisu imali gde da idu. Sledeće nedelje sam seo na avion i vratio se u Rim, a onda za Sjedinjene Države, ostavljajući ih kao ovce među vukovima. Šta da sam imao grupu ljudi, mladih ljudi obučenih u Poruci (Vidite?) koji bi rekli: “Dakle, stanite malo, pre nego ja odem odavde, mi ćemo postaviti te crkve u red. Imam jednog čoveka kome sam već poslao telegram, i oni imaju novac; oni su sada na putu da preuzmu ovo, jedan dobar čovek. Sa njim su dva ili tri mlada čoveka koji će mu biti pomoćnici i asistenti.”

84 A crkva ovakve vere može tamo biti uspostavljena što će biti jedna ispostava u Indiji, ispostava u Nemačkoj, ispostava u Švajcarskoj. Što bi upravo sada trebali imati po svim tim nacijama

gde sam bio. I Poruka... Onda odande dolazi druga, a od te druge dolazi druga. Razumete li na šta mislim?

85 Dakle, sutra uveče ili prekosutra uveče, videću se sa Matson Bozeom koji dolazi ovamo, koji je moj prijatelj. Upravo ćete videti šta je jedan mali pogureni Šveđanin uradio tamo u Tanzaniji. Otišao je tamo i... Dakle, Matson Boze je dobar čovek, ali ne veruje u veru u koju mi verujemo.

86 Ja sam ga pozvao napolje i popričao s njim i doveo ga u jedan takav tesnac u Pismu. Rekao sam: "Matsone, ti si mi prijatelj. Dakle, nemoj sada skočiti i otići; mi ćemo jednostavno ostati ovde i držati se za ruke kao braća hrišćani i razgovarati." Vidite?

87 Poruka mu je bila predstavljena i on je tamo stajao i rekao: "Brate Branhame, sigurno si u pravu."

A ja sam rekao: "Dakle, Matsone, ti to ne veruješ inače bi to prihvatio."

"Pa, brate Branhame, verujem da ono što govoriš je istina."

"Pa zašto onda to ne prihvatiš?" Vidite? Samo mu sve predstavite a on – on... A onda, čim je otišao, bio je gotov. Vidite?

88 Ali gledajte samo šta je taj čovek učinio u svojoj misiji tamo preko, samo jedan čovek, jer se nije mogao vratiti u Čikago i povesti Burtona i njih ostale, i da ih pošalje tamo preko i da počne delo, a do danas oni su pokrenuli na desetine hiljada malih probuđenja. Ne čovek sa darovima, već čovek koji je imao dovoljno hrabrosti da ode tamo i da počne. Šta bi se tek moglo učiniti pod ovim? To bi bili milioni. Sigurno. Izgubili smo to vreme. To je ono što treba biti moj predlog.

89 Dakle, upamtite, u činjenju toga, biće dana kada se možda nećete slagati sa tim i tim bratom. Vi se ovde nećete slagati. I upamtite, dokle god ste na tom mestu da govorite: "Pa, zato što on ne veruje baš kao ja, ja onda neću imati..." Onda nešto nije u redu s vama. Nije greška u drugoj osobi; nešto nije u redu s vama. Kada braća koja pokušavaju da stoje zajedno...

90 Postoji jedna stvar kod nas Branhama, ima nas devetoro i tućemo se kao psi kućni ljubimci, ali nakon svega, kada završimo sa svadom, mi smo i dalje Branhami. Jedan zna da je onaj drugi

Branham, i ja sam znao da je on Branham; a on je znao da sam ja Branham. Vidite? No ipak smo se svađali. Vi to činiti u svojoj porodici, ali oni su i dalje vaša braća. I tako je to. Možemo se neslagati (I to je u redu.), ali mi smo i dalje jedno. Mi smo jedno u Hristu. Mi verujemo ovu Poruku i ostanimo s njom.

91 Mislim da tako trebamo da postupamo da nastavimo dalje dok ne dođe Isus. I to je ono što ja želim reći što se toga tiče. I verujem ako biste bili kao...

92 Vidite, vi morate biti oduševljeni s Time. Ako niste oduševljeni, onda je tu nešto pogrešno. Nešto je pogrešno. Imali ste... Nemojte samo reći: “Pa, prošli mesec sam bio prilično oduševljen, ali sada nisam.” Vidite, onda je negde nešto pogrešno. Vi morate biti oduševljeni sve vreme (Vidite?) i da samo nastavljate sa probojom; to je đavo koji pokušava da vas dobije. Kao što mi se uvek sviđalo kod predsednika Ajzenhauera, gospodina Ajzenhauera. Ja sam se veoma divio generalu Ajzenhaueru. On je rekao: “Kada smo se borili,” rekao je: “često bi uzimali granatu i ubacili u top i opalili a ona nije opalila, nije izletela.” Rekao je: “Nismo se predavali.” Rekao je: “Stavili bi drugu, i opalili takođe.” Rekao je: “Ne bi odustajali,” rekao je: “nastavili bi okidati dok jedna ne bi izletela.”

93 Tako je to, tako se pobeđuje u ratu. Nastavljaj pokušavati. Ubaci granatu i opali. Imate svrhu i metu koju da pogodite. I ako ona ne izleti, izbacite je i ubacite jednu drugu, i probajte ponovo. Izbacite je i probajte ponovo dok ne opali. Jedna od njih tamo je živa. I jedna će izleteti. Tako da je to način na koji mi to moramo raditi. Samo nastavite opaljivati, opaljujte dok se nešto ne desi.

94 Šta ja to radim? Ja sada ispaljujem. Ja idem negde i ne znajući čak – bez nekakvog vodstva ili odgovornosti. A milioni ljudi gledaju na vas: “Šta ćeš uraditi? Koji je sledeći korak?” Neki misle da sam mrtav; a neki misle nešto drugo. Čak i kada je ta puška nedavno opalila, rekli su da sam pokušao samoubistvo, i sve ostalo (Vidite?), svuda po zemlji i svašta. Vidite? Ali vi morate sa svime time da se borite. Onda imate breme za ljude.

95 I zamislite samo, šta ako bi vam Bog dao da znate tajne srca ljudi sa kojima razgovarate. Razmislite o tome. Vidite? Braćo,

možda, znam da imate bremena, ali vi to ne razumete. A osim toga, ovde ste vi odgovorni...

96 Kažete: “Pa, sigurno ti je to lako, brate Branhame. Sve što radiš, Bog ti samo kaže.” Ne, ne kaže mi. Ja to iznojim kao i vi čak i mnogo teže. Sigurno. Ja to moram iznojati mnogo teže nego vi, i od mene će se više tražiti. Dok vi odgovarate za crkvu, dok vi odgovarate za svoju porodicu ili možda samo za sebe (Vidite?), tamo su milioni duša za koje ja treba da odgovaram. Moram da znam koje korake da činim. I ako vas Sotona udara zbog jedne duše ili nekoliko duša koje ćete privesti, šta je sa ovim gde milioni duša čekaju? Koliko više udara će on učiniti tamo? Vidite? Vi imate braću, puno toga da upamtite. Da... Nije ni čudo što ja ponekad postanem nervozan. Sigurno.

97 Ali sada, ja se probijam upravo sada. Ja sam ubacio granatu, i ako opali, to je to. Ako ne opali, ja neću odustati; ja ću je tresnuti dole i probati s drugom. Jedna od njih će izleteti; to je sve što je potrebno. Jedna od njih će negde opaliti. Onda ja želim da se usmerim na tu metu, tako da kada opali, pogodiću predmet koji ciljам. I ja, znate na šta mislim, siguran sam. Vidite? Postoji nešto negde. Ja odlazim zbog tih skupova, samo se otiskujem negde; nemam nameru da naučavam te velike stvari koje učim vas ovde.

98 Sećate li se o čemu je bio taj san koji sam dobio putem tumačenja. “Idi i uskladišti hranu.” Gde je bilo to skladište? To je ova zajednica. Gde ima nešto kao što je ovo u zemlji, ovde u okolini što bi se moglo uporediti sa Porukom koju mi imamo? (Dakle, naravno, naša mala braća koja su tamo negde napolje, te druge male crkve, su mi. Mi smo jedno.) Gde bi mogli ići da nađete ovako nešto? Pokažite s čim bi se to moglo uporediti. Ako se upustite u denominacijske veroispovesti; vi ćete se udaljiti od Imena Gospoda Isusa; vi ćete se udaljiti i od ovih drugih stvari. Vidite? Ovde je mesto gde se skladišti hrana.

99 Dakle, jedna Poruka koju sam vam ovde svima propovedao. Gledajte, ja sam vam propovedao šest sati jednu poruku. Pa, ako moram koristiti jednu od ovih poruka, trebaće mi nedelju dana da uzmemo malo odavde i malo odande (Vidite?) zato što je to uskladišteno ovde.

100 To je na kasetama; Poruka će ići širom sveta na kasetama gde su ljudi po svojim kućama. Te kasete će doći u ruke Božijih predodređenih; On može usmeriti Reč; i On će usmeriti sve tačno u svom pravcu. To je razlog što me je On vratio nazad da to učinimo. “Uskladišti hranu ovde”; On mi je zabranio da idem preko okeana.

101 Brat Argenbrajt je rekao: “Pa, idi onda. Imaš jedno veče, ali mi ćemo te odvesti na turističko putovanje po celoj zemlji,” putem kojim sam video da Fred i brat Bankas pokušavaju ići.

Rekao sam: “Ja ne bih išao tim putem.” Vidite? To je pokazalo da ima još nečega. Ja sam sada krenuo u taj poziv, ali ne znam kojim putem da idem. A granate su svuda oko mene.

102 Da li me je On poziva nazad da evangeliziram? Da li me On poziva u inostrane misije? Da li me je On pozvao da budem Njegov prorok? Da li treba da budem pastir negde? Šta god da trebam činiti, ja ću nastavljati da ubacujem municiju i da povlačim okidač. Jedan od njih će opaliti. Ali ja neću jednostavno ostati i posmatrati i govoriti: “Gospode, ti stavi metak u cev.” Ja ću staviti metak u cev i sam okinuti. Neka On proizvede prasak. On je taj koji se brine o tome. Samo da nastavim dalje da se krećem.

103 Kada ja odlazim tamo napolje na te skupove sada, jednostavno odem. Ja ne znam, možda ne kažem niti jednu stvar iz ovih poruka koje propovedam ovde. Možda čak nemam niti jedno veče gde se otkrivaju tajne srca. Ne znam. Ja jednostavno idem i ne znam šta ću učiniti. Ja vam to ne mogu reći; samo idem.

104 I to je samo... I to je način na koji i vi trebate činiti. Imate nešto na umu. Ljudi ovde žele crkvu. Sagrađite je. Najbrže što možete, sagrađite je. Skupite svoje učitelje i ostalo. Vi braćo napolje tamo daleko sa svojim malim crkvama i vi želite da – vi ste u poslu, Bog će vas nagraditi za to. Idite tamo napolje. Propovedajte. Učinite sve što možete. Neka bi se svi skupili zajedno, vi muškarci, i imajte skupove i razgovarajte o dubokim stvarima Pisma i molite se. Nemojte – nemojte se ovde skupljati osim ako to nije samo zbog molitvenog sastanka. Molite se u tajnosti. Ostanite na svojim mestima, i uđite u svoje sobe, sakrijte se negde, i samo kleknite, i ostanite pred Bogom i ostanite tamo.

Onda ako otkrijete, izgleda kao da nešto dolazi, oh, vi upravo idete, a ako vidite da se to pomalo udaljava od Reči, onda budite pažljivi. Bez obzira koliko to dobro izgleda, zaustavite se upravo tamo. Pogrešan duh je došao na vas, jer poruka ovog časa je sa Reči. Vidite? Nemojte...

105 Vidite, ako kažete: “Moj Bože, brate Branhame, kažem ti bilo je tako i tako. Pa, taj i taj je bio na podijumu sinoć, i desile su se takve stvari.” Pazite samo. Budite pažljivi. Nemojte ništa objavljivati. Samo čekajte i vidite kako će to delovati, i onda to proverite sa Reči i ako je sve u redu, hvala Bogu i nastavite samo dalje. Vidite? Upravo, dokle god je to sa Reči, to je moje mišljenje, ono što mislim da vi trebate činiti.

106 I brat Nevil, brat Rudel, brat Krejs, i brat Biler, i svi vi braćo što ste ovde, “Juniore,” gde god da si i vi ostala braćo, neka vas Bog obilno blagoslovi. Video sam Terija, Lajna, Čarli Koksa, Davida, i mnoge mlade ljude što su ovde, Bog vas pomazao. Moj Bože, kako bi samo voleli izvući maksimum iz vas da budete evanđelisti i postavili vas negde (Vidite?), znajući da ste vi uzrasli, i da možete stajati na Poruci i znate je, i da je izučavate i da se dokažete. Ako osećate poziv u svom životu... Video sam dva do tri mlada čoveka, a još četvoro petoro sedi tamo u drugom redu, tako nekako. Vi ste mladi muškarci; a ja starim. Brat Nevil takođe postaje star. Mi smo sredovečni ljudi. Ako vreme nastavi dalje, mi ćemo sići sa scene nakon izvesnog vremena, vi morate stati u naše cipele. Vidite?

107 I tako, vidite li, i možda će toga dana rasti još i više, ako ima sutrašnjice. Ali dok je još dan, radimo dok je još dan. Sutra možda uopšte neće doći. A ako dođe, budimo spremni za to. Razumete li šta želim reći? Dakle, to je ono što ja mislim o vama.

108 Ne bi li bilo predivno videti brata, tamo gore iz Juteke, brata Krejsa, i da se svi vi ostala braća koja ste ovde sastanete, da dođete na jedno mesto, vi propovednici, da sednete zajedno i da raspravite o stvarima. Vi negde morate imati zajedništvo. Vi morate imati nešto zbog čega se sastajete, da bi se zbog toga skupili. Vi svi treba da se sastanete kao grupa muškaraca i verovati jedno drugome i sve tako, i raspraviti o ovim problemima i

izložimo ih, možda jednom mesečno, samo propovednici. Sastanite se negde u jednoj od vaših crkava. Sedite tamo i raspravite i razgovarajte, svaki od vas pastira, i evanđelista, i šta god da ste. A onda ako naiđe neki veliki problem koji ne možete razrešiti, a ako sam ja negde na polju evangeliziranja... A ja ne znam hoću li biti, i da li ću uopšte ići, vi znate da se ja neprestano vraćam nazad. I ako sakupite tada te stvari, kada se vratim ovamo, pa, sastaćemo se i sestri ovde. Ako neko od vas ima poziv u svom životu. Mi nećemo imati lične razgovore i ostale stvari koje smo ranije imali, mi ćemo se samo sastati i ostati tamo dok ne budemo imali TAKO KAŽE GOSPOD.

109 I ako možete dobiti propovednike koji su ispravni i hodaju kako treba, pogledajte šta će samo učiniti. On će izvršiti uticaj... To će se pobrinuti za stotine ovih stvari. To je to; mi upravo udaramo po tome, razumete? Morate to dovesti do sistema, Božijeg sistema.

110 Kao kada je Jitro rekao Mojsiju: "Pa ti ne možeš izaći na kraj sa svima njima." Ili... I Bog je postavio starešine tamo napolju, njih sedamdeset, i uzeo je od Duha koji je bio na Mojsiju i stavio ga na tih sedamdeset starešina i oni su prorokovali, i to uopšte nije oslabilo Mojsija. To ga je ojačalo. On je imao upravo isto onoliko prorokovanja u sebi kao i pre nego što je bio uzet Duh sa njega da bi prorokovali. Vidite? On je to razdvojio i rekao: "Dakle, Mojsije, neka oni sude manje stvari, ali kada se dođe do glavnih stvari, ti dođi s njima i pomози im u vezi toga."

111 Dakle, to je put. To je bio Božiji put onda, to je bio Božiji put u ranoj crkvi, i verujem da je to Božiji put i sada (Tako je.) da i mi tako činimo. Tako, uradimo to tako. Prestanimo samo govoriti o tome i uradimo to. To je sve. Mi to možemo učiniti Božijom milošću. Zar vi ne verujete tako?

112 Dakle, hajde... Dakle, da vidimo. O, pa ja sam već istrošio svoje vreme, ali... Bili mi je napisao jednu belešku. Samo trenutak, da vidimo šta je to. "Ja sam iz Nju Albani...ćerka, Grejs Memorial bolnica...sломila je ruku...želi da se molimo za nju, T-r-o-u-b, W. C. Troub-Troub." (tako nekako). Hajde da se molimo za ovu mladu damu.

113 Naš nebeski Oče, pošto sada govorimo, i ja to uzimam kao kada je možda Irinej pogledao na svoju malu grupu ljudi, i možda je to bila mnogo manja grupa nego što je to večeras ovde. A oni nisu imali stolicu na koju bi mogli sedeti. Oni su sedeli na hladnim kamenim pločama, i oni su sedeli tamo i on je sa njima razgovarao. Ti ljudi su išli napolje, a čak kada bi krenuli znali su da ih mogu baciti lavovima, i da im odseku glave. Ali “vera naših otaca živi i dalje uprkos tamnicama, vatri, i maču.”

114 Zahvaljujem ti za ove ljude, Gospode. Molim se da ih blagosloviš. I ja blagosiljam svakog od njih u Tvoje Ime, da ih ti održiš u veri koja je jednom predana svetima, da oni nikada ne odstupe od toga. I iz ove grupe pošalji pastire, učitelje, evanđeliste. O, Bože, daruj to. I neka se oni održe, gde god da su. Neka rade bez prestanka dok ne dođe Isus.

115 I sada, Oče, molim se za svaki od ovih zahteva, koji su donešeni ovamo večeras, i molim se da se opomeneš te male dame tamo dole koja je polomila ruku. Neka je sila Svemogućeg Boga isceli i ozdravi je. Daruj to, Gospode. Molim se da joj Ti pomogneš i blagosloviš je. Blagoslovi njene voljene zbog poziva. I neka sila koja je podigla Isusa iz groba, podigne i ovu devojku. Neka joj ruka ozdravi.

116 Svi ti zahtevi koji su večeras bili pomenuti, taj jadan dečak koji leži tamo koji ima taj, čuo sam kako je brat to objavio, da ga je ta Hočkinsova bolest izjela do te mere da su mu lice skroz spalili sa radijumom koji su mu davali. Bože, budi milostiv tom dečaku; neka živi. Mi razmišljamo o tom čoveku koji se nije spremio za susret s Tobom, a sada je već umro: njegova žena sa ozleđenom glavom, usvojenim detetom. I svi ostali. Sestra Brus je nosila vodu, ona postaje stara, Oče. I tamo je opekla svoje ruke, i svoj donji i gornji deo tela. Mi se molimo za nju. Ona je verovatno u bolnici, i mi se molimo da je Ti izbaviš i izvedeš napolje. Daruj to, Oče. Mi molimo za te blagoslove, u Ime Isusa Hrista. Amen.

117 A sada vas želim nešto pitati. I pitam vas, da li mislite da još imamo malo vremena i za Reč. Da li imate? Samo za... Dakle, to je... Znam da je malo kasno, ali ja imam ovde nešto malo o čemu sam danas razmišljao o čemu bi voleo da govorim izvesno

vreme, i to vam možda može pomoći. I mislio sam da bi najpre ovo objavio. Dakle, to je na ovoj kaseti, i ako se neko nekad bude želeo pozvati na to, Džim će je imati. Vidite? To je ono što ja mislim da treba biti učinjeno, i sada šta treba biti učinjeno za vas braću.

118 Dakle, da li znate da kada su ti rani vernici išli napolje, i ponekad ih je bilo zajedno samo šest do osam njih, i oni su prodrмали zemlju. Pa, znate kada su Akila i Priskila, to veliko probuđenje koje je imao Apolo tamo, bilo ih je samo šestoro do osmoro i muškaraca i žena u toj grupi. Ta cela crkva je značila šestoro ili osmoro. Vi imate pet ili šest, sedam puta više ovde vas, nego što su oni imali tada.

119 Znate, Isus je imao samo dvanaest apostola. Mi uvek mislimo o nečemu velikom, ali Bog se ne bavi u tim velikim ciframa. To je u tim malim grupama gde On dolazi. Vidite li? Pogledajte skroz kroz doba, kada se On ma kada sreo sa nekim čovekom, bile su to male grupe (Vidite?) i govorio im i postavljao ih u službu. To je Božija dobra volja da tako čini, i to je način kako On to voli činiti. I sada, mi želimo samo zadržati Boga u svojoj sredini i da idemo i učinimo te stvari.

120 Dakle, u nedelju ujutru, ako da Gospod, želim da vam govorim na temu “Evangeliziranje u Večerenje Vreme.” I onda, ja ću, ako dozvoli Gospod, verovatno ću biti odsutan do kasne jeseni, i – pre nego se vratim nazad. Verovatno ću se vratiti negde u septembru. I sada, i nadam se da će do tada, sve ići u predivnom smeru za vas braću, i da će se vaši zborovi brojčano uvećati, i da će milost Božija biti na svima vama dok se ne sretne. I ja verujem da ćete se moliti za mene i za uspeh. Zapamtite, to – da se molite za mene. To znači da ste moje kolege; vi ste – vi ste moji drugari, moji pomoćnici, a zajedno mi smo pomoćnici u Gospodu. I kada ja stojim tamo pred neprijateljem, želim se setiti vernih i istinitih vojnika, koji imaju odgovorene molitve za bolesne i ojađene, i da se ti ljudi mole za mene. Ja sam onaj kome to treba dok sam tamo napolju. Ja ih stvarno trebam, tako svi se molite za mene kada se skupite. Nemojte me zaboraviti niti na jednoj službi; molite se za mene.

121 A sada Sveti Jovan 9.-ta glava, želim čitati iz 26.-og stiha, pa sve do 35.-og. Dakle, samo par minuta i onda ćemo – završićemo za dvadeset do trideset minuta, ili možda čak i pre toga, ako Gospod da. Dakle, želim sada čitati ove citate Pisma iz Svetog Jovana 26 do, Svetog Jovana 9:26-35, imam to ovde zabeleženo, upravo nešto o čemu sam razmišljao.

Tada mu opet rekoše: Šta ti učini, kako otvori oči tvoje?

Odgovori im: Ja vam već rekoh, i ne slušaste; šta hoćete opet da čujete? Da nećete i vi da postanete njegovi učenici?

A oni ga ukoriše, i rekoše mu: Ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi. Mi znamo da je Bog govorio Mojsiju; a ovoga ne znamo odakle je.

A čovek odgovori i reče im: To i jeste za čudo što vi ne znate odakle je, a On otvori oči moje. A znamo da Bog ne sluša grešnika; nego ako ko poštuje Boga i volju Njegovu tvori, onog sluša. Otkako je sveta nije čuveno da ko otvori oči rođenom slepcu. Kad On ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa činiti.

Odgovoriše i rekoše mu: Ti si se rodio sav u gresima, pa zar ti nas da učiš? I isteraše ga napolje.

Isus ču da ga isteraše napolje; i našavši ga reče mu; veruješ li ti u Sina čovečijeg?

122 Dakle, želim vama braći da propovedam par minuta, znajući da ovaj moj mali govor ovde (Ne znam šta će se iz toga izroditi.), verujući da će Bog to na neki način iskoristiti, i sada sa ovim otvaramo Njegovu Reč. Znam da brat Sink, brat Nevil, ili ma koji od braće obično propovedaju. I budući da sam ovde sa vama, ako ćete mi oprostiti, voleo bih da vam govorim malo na ovaj način.

123 Dakle, želeo bih dati ovome naslov “Stati Na Isusovu Stranu.” Fariseji i vođe Njegovog vremena uvek su pokušali da se bore protiv Njega pred narodom. To je bio način kako je đavo radio. Svi fariseji i učitelji Njegovog vremena neprestano su

pokušavali da se bore protiv Isusa. Oni... Sve zlo koje bi mogli baciti na Njega, bacili su. Oni su ga neprestano posmatrali da bi videli gde bi mu mogli naći grešku, a nikada nisu govorili o Njegovim dobrim stvarima; oni bi uvek nalazili nešto s čime bi se mogli boriti protiv Njega i da kažu: “Vidite, pogledajte ovamo. Ako bi On bio Božiji čovek, On to ne bi onda tako radio,” ili, “ako bi On bio Božiji čovek, onda On to ne bi radio na takav način.” Oni su pokušavali da bace senku na Njega da bi naveli ljude da ne veruju u Njega. To je đavolsko delo, i ta stara sramota nikada nije prestala.

124 Često propovednik napravi grešku. I ako on dođe u komšiluk, dragi brat koji pokušava da učini ono što je ispravno, i da vodi ljude ispravno, sve što đavo može da bi ukazao jednom neverniku ili takozvanom hrišćaninu i da baci ljagu na tog čoveka, on će to učiniti. Znae, pravi hrišćanski način je da sakrije sve što može od brata. Ne pričajte o njegovim lošim stranama; pričajte samo o njegovim dobrim stranama. Pričajte o njemu samo ono što znate da je dobro. Ako ima nešto što je loše, manite se toga. Taj jadni prijatelj i onako ima previše toga što je protiv njega. Ne pokušavajte uzeti ašov i zakopati čoveka još dublje u jamu. Hrišćanski odnos prema tome je da ga podignete i izvadite ga iz jame. Vidite? Nikada ne pokušavajte da ga ukopate; jer on je već dole. Pokušajte mu pomoći. I... Ali previše nas danas, previše ljudi danas, mogao bih reći, pokušavaju to da urade. Ako bi mogli samo naći još nešto i reći što bi bilo stvarno loše.

125 Dakle, na primer, ako bi neko od vas braće pogrešio i učinio nešto pogrešno, a čemu ste vi skloni da to učinite, i ja takođe; i svako od nas. Ali dok mi idemo dalje, setimo se da smo mi braća; mi smo braća. I ako mi imamo nekakvu svađu, hajde da to razrešimo među nama. Sastanite se. Iznosite to pred našu braću i rešite to.

126 Dakle, obično bi u Branhamovoj porodici, ako bi neki mališan učinio nešto, oni bi rekli Biliju o tome, pošto sam ja bio najveći. I morao sam tamo odlučiti koji je u pravu a koji ne. Dakle, moja odluka je bila koji je u pravu a koji ne. A ako oni i dalje nisu u to verovali, onda oni idu iza mojih leđa i to izbore. No oni su i

dalje bili braća. Razumete li? Oni su se borili u zadnjem delu dvorišta jedni s drugim a u prednjem delu dvorišta se borili jedni za druge. Tako je to bilo (Vidite?), i to, mi smo i dalje bili braća.

127 Dakle, to je način kako mi to trebamo činiti. Vidite? I ako imate nešto protiv nekoga, svog brata, nemojte reći još nekome ako je to pogrešno, idite do njega i recite mu. I onda ako će se on prepirati s vama, onda povedite još nekoga sa vama. Onda idite putem koji je Biblija rekla.

128 Ali što se Isusa tiče, oni su pokušali pronaći svaku i najmanju senku s kojom bi se borili protiv Njega pred ljudima. I to je ono što đavo želi. Oni žele da – oni žele da naude vašem uticaju pred ljudima. Radi toga morate pažljivo pratiti šta činite. Hodajte kao pravi Božiji čovek; živite kao Božiji čovek; zato što đavo, vaš neprijatelj, ide oko vas kao ričući lav pokušavajući da proždere ono što može.

129 Zašto su oni to činili? Bili su na Njega ljubomorni. Zbog tog razloga su se oni borili protiv Njega. Bili su ljubomorni na Njegovu službu. I zbog tog razloga su pokušali da se bore. No On je imao službu od Boga a oni su to znali, ali to je bilo suprotno njihovim veroispovestima, tako da su oni pokušali da se bore protiv Njega. Čineći sve što je On, svaku i najmanju grešku koju bi oni mogli naći, s time bi Ga uklonili. Oni su želeli da On prestane; želeli su da Ga ljudi poretu. Oni su želeli reći: “Dakle, pa taj momak je ništa. Pogledajte samo. Dakle, evo ga, on – on je učinio to. I vi znate da to nije ispravno. Mi smo celog života učeni da verujemo starešinama. I evo ga kako tamo stoji i dere se na tog starešinu. On se ne slaže sa tradicijama naših očeva, i mi smo verovali, i mi treba da verujemo u tradicije naših očeva. Mi smo tako bili učeni od svakog rabina tokom svih tih godina. I evo dolazi ovaj čovek i ne slaže se s njima.” Vidite, “Pa, jedan takav čovek nije podesan da bude propovednik.”

130 Vidite, oni su pokušavali da se bore protiv Njega. Ali kroz sve to, oni koji su Mu verovali i voleli Ga, videli su Njegove duhovne znake po Pismu koje im oni nisu mogli prikriti. Ne, nikako. Oni koji su verovali u Njega, verovali su Mu. Oni koji su Ga voleli bili su pored Njega. Oni nisu videli ono na šta su ih drugi

usmeravali.

131 O, ako bi mi mogli biti takvi. Ako mi jednostavno ne bi mogli videti. Ako bi se tu neko mogao okrenuti i reći: “Znate šta? Kažu da ste Pentakostalci.”

“Ne po denominaciji.”

“Pa, ti si od onih koji krštavaju u Ime Isusa?”

“Da, to je tačno.”

“Pa, da vam samo kažem nešto. Znam jednog čoveka koji je tako bio kršten i uradio je to i to.”

132 Ali vidite, to nema s time nikakve veze. To je đavo koji pokušava da vas oseni. Oni uvek pokušavaju da vam pokažu neki stari brod koji se nasukao na obalu, ali vam ne pokazuju onaj koji je sigurno uplovio. Tako je. Vidite? Tako je.

133 Oni uvek pokušavaju da kukuriču na vas i kažu: “Ovo je primer, evo šta je učinio. O, poznajem određenog propovednika koji je bio propovednik svetosti i on je učinio to, ono i još nešto.” Ali vam ne pokazuju druge koji nisu bili od svetosti koji su to učinili takođe. Vidite li? I oni vas ne usmeravaju na velike stvari koje je učinio Bog.

134 Kao što je neko rekao: “O, ovaj čovek je predaleko otišao. On – on je otišao predaleko.” Možda je učinio tako. “On se sav izobličio; otišao je predaleko; postao je fanatik.” Možda je učinio to. Ali dok vas oni usmeravaju na toliko toga, na nekoga ko je predaleko otišao, a šta je sa ovim milionima koji nikada nisu otišli dovoljno daleko? Oni su propustili to videti. Razumete na šta mislim?

135 Tako, ljudi su pokušali, ti Fariseji, i Sadukeji, i licemeri, i Irodovci, i svi oni su pokušali baciti senku na Isusa; ali ti pravi vernici, koji su bili predodređeni za tu Poruku, čuli su To i nisu u Tome videli niti jednu grešku.

136 Isto je i sada, oni koji Mu veruju vole Ga, oni koji Mu veruju ne vide grešku u Njemu. Oni ne vide nikakvu jeres; oni ne vide ništa pogrešno; oni ne vide ništa pogrešno u Njegovoj Reči; oni ne vide ništa pogrešno u Njegovim ljudima; oni vide samo Isusa i to je sve. Oni su – oni su predodređeni za Večni Život, tako da oni upravo staju na Isusovu stranu i ostaju tamo.

137 Znali smo pevati jednu malu pesmu, brat Roj Robertson ovde... Znali smo ovde pevati jednu malu pesmu, pretpostavljam da je vreme da dođeš ovamo;

Staću na stranu nekolicine Isusovih
prezrenih učenika,
Ja sam krenuo sa Isusom i ići ću do kraja.
Radije ću hodati sam sa Isusom,
I za jastuk ću imati kamen kao i Jakov.

138 Čuli ste tu malu pesmu. Tako je. Rađe ću izabrati put nesloge, izabrati put prezira, izabrati put onih o kojima se priča i hodati sa Isusom. Ne vide uopšte grešku u tome. Ne vide grešku drugog prijatelja, samo nastavljaju dalje. To je sve.

139 Dakle, tako su činili i sa Isusom. Oni nisu – oni nisu...I vi morate učiti svoje ljude, vi pastiri, da čine isto tako. Ako neko naiđe i kaže: “Ah, znaš šta, tvoja crkva, oni su bili to i to. Oni nisu...”

140 Da, sigurno, može ih biti desetine takvih koji tamo sede, ali šta je sa onim jednim koji je – koji je u redu koji sedi tamo? Vidite? Vi – vi – vi upravo ne možete videti šumu od drveća; to je sve. To je to ponovo. Vidite li sada?

141 I tako, oni su pokušali. Oni nisu bili voljni da priznaju da je On radio Božiji posao, tako da su oni pokušali da seju neslogu i da navedu ljude da ne veruju, ali ti ljudi koji su Mu verovali ostali su s Njime, oni su zauzeli stav.

142 Znao, pomislio sam ovde, ima nekoliko ljudi kojima sam pisao tamo dole. Slepog čoveka oni nisu mogli promeniti, taj mu je Čovek upravo vratio vid; znamo priču. A on im je sem toga postavio jedno veoma direktno pitanje.

143 Dakle, oni su se tamo skupili, i naišao je Isus, a On je bio prezren i omražen čovek. Biblija je rekla da će On biti odbačen, i da neće biti lepote na Njemu da bi smo Ga poželeli. A svi smo kao ovce zašli. Beše čovek tuge, vičan bolu. I sve što je Biblija rekla da će On biti. On će biti prezren i odbačen. I mi vidimo tog čoveka.

144 Dakle, oni koji su verovali u Reč, znali su da same stvari koje je Isus učinio i stvari vezane za Njegov život, oni su znali ko je

On bio. Tako da oni nisu mogli baciti na Njega nikakvu prljavštinu, zato što oni to nisu mogli videti. I znate, ljubav je ionako slepa za takve stvari; ljubav prekriva mnoštvo greha, znate već. Savršena ljubav izgoni strah, i greh, sav razdor; ljubav to čini.

145 Dakle, ovaj slepi čovek je sedeo tamo, a Isus i Njegovi učenici su naišli, i mislim da im je Isus ovde pokazao jednu malu lekciju. Kada su videli tog siromašnog slepog čoveka, pomislili su: “Pa, sigurno da se iza toga krije neki greh.” Kada vidimo da se nešto desilo nekom čoveku mi uvek kažemo: “Dakle, sagrašio je; on je negde izašao iz Božije volje.” Kada je brat Krejs udario u stub, on je po nečijoj ideji izašao negde iz Božije volje. Kada je puška opalila u mene: “Pa, bio je izvan Božije volje.” Brat Nevil je udario u kola: “Bio je van Božije volje.” To nije baš tako. Ne, sigurno da nije. Bog dopušta te stvari.

146 Isus se okrenuo i naučio ih jednoj lekciji. Oni su rekli: “Mora da mu je otac sagrašio, ili njegova mati, ili je on sagrašio?”

Isus je rekao: “Niko od njih nije sagrašio, već to je da bi se pokazala Božija dela.” Amen. Vidite? Bog dopušta stvari upravo da bi se pokazala Božija dela.

147 Dakle, tako je On rekao, rekao je ljudima vratio mu vid i otišao je svojim putem. I evo dolaze fariseji kada se o tome pričalo okolo. Tu je bio čovek koji je ranije bio slep i sedeo je i prosio, a sada je mogao gledati. I onda priča se širila među njima, i oh moj Bože, to je pokrenulo nešto. I tamo su oni došli i videli su slepog čoveka kako je mogao videti. I kao prvo, otišli su, i pokušali naći neki način kako bi raširili neki strah na sve ljude, jer su već rekli: “Ako iko krene za ovim novim učenjem i ovim novim prorokom zvanim Isus iz Nazareta, odmah će mu biti uručena ispisnica iz crkve. Više neće moći ići u sinagogu. Ako se udružite s njima i posetite jedan od Njegovih skupova ili bilo šta, više onda ne možete ići.”

148 Tako da su oni od toga želeli načiniti veliku scenu, zato što su Ga oni mrzeli. Nisu mislili o tom jadnom slepom čoveku, već su želeli načiniti veliku scenu da bi držali narod podalje od Njega.

149 Rekli su da žele pitati njegovog oca i majku, tako da su otišli u doveli oca i majku. I rekli su: “Da li je ovo vaš sin?”

On je rekao: “Da, gospodine.”

“Da li je rođen slep?”

“Da, gospodine.”

“Pa kako onda vidi.”

A otac i mati su bili uplašeni, rekla je Biblija, jer su znali da će ih isključiti iz sinagoge ako priznaju da je on bio... Vidite, tamo su Ga pokušali osporiti. Oni su rekli: “Ali mi znamo da je ovo naš sin.”

150 Verovatno je tamo stajalo par hiljada ljudi. Ali ako bi on mogao... Ako bi ti smrdljivi Fariseji samo mogli baciti ljagu na Njegovo Ime i da učine nešto što će uplašiti ljude, oni bi Ga izjurili odande sa tog skupa. Vidite? I sav Njegov uticaj bi bio izgubljen.

151 Tako da su oni rekli, gomila je njih došla u njihovim sveštениčkim haljinama i rekli su: “Govori u njegovo ime.”

Oni su rekli: “Mi znamo da je ovo naš sin; znamo da je rođen slep; ali kako sada vidi, ja to ne znam. Pitajte njega; on je dovoljno star.” Vidite?

152 U redu. Oni su otišli po njega i doveli ga. Rekli su: “Ko ti je podario vid? Kako te je on iscelio?”

On je rekao: “Jedan po Imenu Isus iz Nazareta mi je darovao vid.”

A oni su rekli: “Daj slavu Bogu.” Rekli su: “Pa, mi znamo da je taj čovek grešnik.” Rekli su – rekli: “Odakle je on?”

On je rekao: “Ne znam. On je samo naišao i iscelio me, i to je sve što ja znam o tome. Znam; jedno znam. Ne mogu vam reći da li je On grešnik ili ne; ne znam to, samo sam se sreo danas s tim Čovekom. Ali ako mi je On mogao darovati vid, onda znam to jedno, da sam nekad bio slep a sada vidim. U to sam siguran, jer sam bio slep do pre pola sata, a sada vidim dobro kao i bilo ko od vas; dakle, znam da mogu da vidim.”

Ooo, kako ih je to žacnulo. Tako da su oni mislili: “Ma...”

153 On je rekao: “Da li i vi svi želite postati Njegovi učenici?” To je dobro i čvrsto svedočanstvo. To je – to je – ima čvrstu zaleđinu. To je uistinu – uistinu dobro svedočenje, i ono što bih rekao.

154 Rekao je: “Da li svi...” Ovde je crkveni laik, slepac, stojeći na ulici nakon što je sreo Isusa, pitajući učenike – i pita Fariseje da li i oni žele biti Njegovi učenici, biskupe, poglavare. “Da li i vi takođe želite biti Njegovi učenici?”

155 Oni su rekli: “Ne, ti si Njegov učenik; mi smo Mojsijevi učenici (pogledajte celim putem kroz istoriju, znate već). Mi smo Mojsijevi učenici. Ovaj čovek, mi ne znamo ništa o njemu; mi ne znamo odakle on dolazi. Pa, nismo dobili preporuku niti jedne od naših škola da je iz njih došao. On nikada nije došao da pita nas u vezi tih stvari. (Vidite?) Mi ništa ne znamo o tome. Vi ljudi tamo napolju, da li shvatate da taj čovek nije bio rukopoložen za službu. Taj čovek je vrač ili tako nešto; on je Velzevul. Vi ste začarani. Pa, iza njega ne stoji nekakav autoritet; nismo mu ga još dali. (Vidite?) Čak ni ne znamo odakle je taj čovek.”

156 A taj momak koji je tamo stajao mogao je videti i rekao je: “Dakle, to je neverovatna stvar.” Vidite, upravo će da porazi te ljude, te Fariseje, i učiniće da se uplaše. Vidite? Ali on je stao na Isusovu stranu. Vidite? Tako da je on rekao: “To je neverovatna stvar.” (Samo da to malo produbim sa nekim rečima koje je on mogao koristiti.) “Dakle, vi momci vodili ste sve religiozne aktivnosti u poslednjih četiri stotine godina, i vi govorite o dolasku Mesije i nešto što treba da se desi upravo u seni vremena, kada Oslobodilac dolazi da nas vidi. I vi ste nam rekli da kada On dođe šta će sve učiniti. I ovde vi duhovne vođe, prvosveštenik i sveštenici ovog društva, stojite zajedno pred ovim ljudima, i pokušavate da ocrnite Njegovo Ime, pokušavate reći nešto loše o Njemu, a Čovek je došao i otvorio moje slepe oči. Bio sam rođen slep. A ovde su moji otac i mati koji svedoče da sam bio rođen slep, i sedeo sam tu među vama sve ove godine, rođen slep. A to se nikada nije desilo od postanka sveta. I onda dođe Čovek koji učini čudo koje nije bilo od postanka sveta, a vi, duhovne vođe, ništa ne znate o tome.” (Fiju. Hm.) Reкао je: “Kažem da je ovo jedna veličanstvena stvar.” On je stao na Isusovu stranu. Vidite?

157 Bilo je samo dopušteno da on bude slep tako da bi se dela Božija objavila (Vidite?), jer je on došao na Isusovu stranu. On je stao na Njegovu stranu.

158 On im je postao žalac. Znete li šta su oni učinili? Rekli su: “Dakle, znamo da si ti rođen u grehu, i pokušavaš da nas učiš.” I pokazali su mu pravac izvan crkve, izbacili ga, izgurali ga napolje, isterali ga. No čim je bio izbačen, da li ste zapazili? Isus ga je ponovo pronašao. Amen, amen. Isus ga je ponovo pronašao. Dakle, ne brinite ako vas oni izbace napolje. On će vas ponovo naći. Vidite? U redu.

I On mu je rekao: “Da li veruješ u Sina Božijeg?”

On je rekao: “Gospode, ko je On?” On čak nije ni znao, ali jedino što je znao, da je bio slep, a potom je mogao videti.

159 Ja znam ovo jedno, braćo. Oni mogu ovo nazivati fanatizmom i šta god oni želeli, ali ja sam jednom bio grešnik, a sada sam došao pod milost. Nešto se desilo sa mnom. Vidite? Tu jednu stvar ja znam kroz pouzdanje u Njegovu Reč, tako što Mu verujem. Bio sam izbačen iz svake organizacije koja je pod ovim nebom. Nema više niti jedna koja me želi primiti. Znete to. Neki od njihovih ljudi hoće koji su tamo, dobri ljudi će primiti, ali svaka organizacija je protiv mene. Tako je. Ali On me je našao; On će me već negde naći. Tako je. Dođite na taj način.

160 I tako, biće to u redu, zato što želimo stati na Isusovu stranu, i jedino kako možete stati na Isusovu stranu je da stanete na stranu onoga što je On rekao, verujući u Njegovu Reč. Tako stanimo na Njegovu stranu. Slepac im je zaista dao pravo svedočanstvo. U redu.

161 Mi ponovo nalazimo kako su oni pokušali da oblate Njegovo Ime. (Samo još nešto malo, i ja moram preskočiti neke stvari odavde.) Jednom je bio jedan Farisej. Propovedao sam ovde jednom o tome i to nazvao “Pranje Isusovih Nogu.” Verujem da ste me svi čuli kako o tome ovde propovedam, kada je Farisej pozvao Isusa da ga poseti u njegovoj kući, veliki, stari, uštirkani Farisej, i pozvao Ga je da dođe. I znate da sam od toga napravio jednu malu dramu, kako Ga je kurir našao, i kako je On došao do njih, a ipak je znao da je bio omražen, no On je ipak otišao. I kada su ga uveli tamo unutra, nisu Mu uopšte oprali noge i dali Mu pravo mesto, smrdeo je i sve ostalo od izmeta na putu, i tamo je On seo.

162 Jedna mala žena je ušla unutra. Pomislili su: “Ooo Bože, Gospod je tako dobar prema nama, zato što gledajte, ovo će biti jedna velika žurka.” Oni su Ga tamo pozvali samo da bi Ga ismejali. Dovedi su Ga tamo samo da bi zbijali šale s Njim. A, mislili su da Gospod sa njima radi na ispravan način, zato što je ta prostitutka, žena na lošem glasu došla tamo i plakala je i prala Mu noge suzama i brisala ih kosom. I stari Farisej i svi ti sveštenici stajali su u ćošku i rekli: “Braćo, Gospod je sve postavio kako treba upravo za nas. Ovde možemo upravo sada namazati Njegovo Ime sa svim i svačim. On sebe zove prorokom, a ljudi misle da je On prorok. I zovu ga Galilejski Prorok. A čak tvrdi da je i Mesija, a mi znamo da će Mesija biti Prorok. A evo ga gde sedi tamo nazad. Vidite li dokle smo Ga doveli. Pogledajte samo tamo. Čoveče sada je gotov. Eno ga kako sedi tamo nazad, pokunjen kao udareno kuće ili tako nešto tamo nazad, i neka prostitutka od njegove klase je došla i oprala mu tako noge. A on to čak nije ni znao. A da je on prorok, znao bi kakva je to žena bila. Dakle, momci, popićemo jednu u ime ovoga,” rekli su: “jer pogledajte ovo.”

163 Vidite, bilo šta da bi se blatilo Njegovo Ime, bilo šta što bi uništilo poverenje ljudi, a nisu znali da su bili opsednuti od đavola da bi to činili. Oni su radili u harmoniji sa đavolom pokušavajući da blate Ime Sina Božijeg.

164 Kako su oni to činili, braćo? Zato što nikada nisu istraživali Pisma. Isus je rekao: “Pretražujte Pisma, a vi mislite da u njima imate Večni Život a ona svedoče o Meni.” Oh, kakvu službu je On imao. Vidite? Da, sigurno. “Ako ne činim dela Moga Oca, onda mi nemojte verovati.” Vidite?

165 Ali ovde su ovi Fariseji rekli: “Sada Ga imamo. Gledajte ovamo, ovde ima sigurno hiljadu ipo ljudi na ovoj gozbi. Gledajte Ga gde sedi tamo preko. Eno Ga sedi sa prostitutkom.”

166 I moj Bože, kako je to bila grozna stvar u tom vremenu. Fijuuu. Hm. I tamo je On bio sa ženom na lošem glasu, naseo je, izgledalo je kao da je On naseo na to. On je prošao pored nogoperača i svega ostalog i seo tamo.

167 I rekli su: “Eno je tamo kako Mu peru noge. Da je On

prorok... Vidite li, braćo, taj čovek nije prorok. Da je on prorok, onda bi znao kakva mu to žena pere noge.”

168 A Isus je samo sedeo i posmatrao je, uopšte nije pomerio nogu dok ona nije završila. Ako ćete raditi nešto za Isusa, Isus će nekada sedeti i posmatrati kako to činite. On će vas pustiti da nastavite dalje dok ne završite, a onda dolazi nagrada. Možda vi trčite celu trku svog života za Njega, ali nemojte brinuti, na kraju je nagrada za vas samo neka vaš put bude na Njegovoj strani.

169 Možda ne vidite niti jednu isceljenu osobu za koju ste se molili, samo nastavite da se molite za njih. Često sam rekao: “Ako bih se molio za njih pet stotina večeras, i ako bi svih pet stotina njih umrli ujutro, sutra uveče bi propovedao Božansko isceljenje i molio bih se za bolesne.” Vidite? To nema nikakve veze sa time. Vidite?

170 On će vas pustiti da prođete kroz sve poraze i sve ostalo, dok ne dođete dole do kraja puta i završite svoj posao, kao što je On pustio toj ženi. Ona je želela da Mu služi, tako da je On samo držao svoje noge i dopustio joj da ih opere. O, da je On rekao: “Ne čini to,” ona bi skočila i pobešla, ali joj je On dopustio da Mu služi.

171 I nakon što je završila, završila je službu koju je trebala učiniti, onda je On pogledao na tog licemera koji je bio tamo nazad, i pokušao ocrniti Njegovo Ime, rekavši: “Simone, moram ti nešto reći, ne njoj, već tebi. Ti si stajao tamo nazad, i u tvom srcu to je bio razlog što si me doveo ovamo. Ti sa mnom nemaš zajedništvo. Zar to nisam znao? Ali si Me doveo ovamo i postavio si Me tamo nazad da bi Me ismejao. Neka... Nisi mi uopšte ponudio vodu da operem noge; nisi mi ništa dao da bi se olakšao. Tamo sam sedeo i izgoreo sam i u bolovima a nisi mi dao ulje da namažem lice. Bilo te je sramota da mi poželiš dobrodošlicu ili da se rukuješ sa mnom. (Vidite?) Stideo si se pred svojim društvom; bilo te je sramota da to uradiš. A ova žena, odkako je ušla unutra, nije činila ništa drugo nego Mi brisala noge i prala ih suzama sa svojih obraza i brisala ih sa peškirom od svoje kose. Onda ću ti pokazati da li sam ja prorok ili ne.” Amen. Meni se to sviđa.

“A sada želim razgovarati s tobom. Tvoji gresi, kojih ima mnogo, svi su ti oprosteni.”

172 Hm, da li su oblatili Njegovo Ime? Mislili su da jesu; mislili su da su zaustavili tu stvar; mislili su da su Ga sredili tako da Njegovo probuđenje nikada neće moći da se desi u njihovoj zajednici; mislili su da su uništili Njegov uticaj; ali je trebala samo jedna osoba koja Ga je volela da preokrene celu situaciju.

173 Kako znate da vi niste ta jedna osoba za vaše društvo ili za nekoga koga ćete sresti? Stanite na Njegovu stranu; služite Mu; učinite nešto za Njega. Znae na šta mislim, braćo? Stanite na Isusovu stranu. Uzmite Ga – učinite Ga svojim izborom. Služite Mu bez obzira hoće li bilo ko drugi, bez obzira hoće li ikad primiti platu za to. To nema veze. Čekajte dok se ne završi posao.

Kako biste voleli da On kaže... Čak iako ste se molili za bolesne a oni nisu ozdravili, iako ste se molili da govorite u jezicima a to niste dobili, ili ste se molili da prorokujete; a niste to činili, ali ipak, jedino što možete učiniti je da ispričate u svojoj crkvi priču o Isusu, ili u vašem društvu, na svom poslu. Ako niste mogli čak učiniti niti jednu stvar, niti dovesti ni jednu osobu. Ta osoba nikoga nije dovela do Hrista, već Mu je samo služila. I u čemu je razlika na kraju puta, ako će On reći: “I kažem ti, svi tvoji gresi... Čak i ako ti ni jedna molitva nije bila odgovorena, već si došao na temelju Moje Reči. Došao si zato što si Mi verovao, i služio si mi. I kažem ti, da mnogi gresi koje si učinio su ti oprošteni.” Za mene bi to bilo dovoljno. Amen. Da, sigurno.

174 U redu. Oni su želeli reći: “Dani čudesa su prošli” i – i tako dalje. Neka idu dalje i to govore, ali neka bi mi služili Gospodu. Mrzeli su Ga jer su bili ljubomorni na Njega. To je jedina svrha; oni su bili ljubomorni. Oni su pokušali uništiti Njegov uticaj pred ljudima, isto što i danas čine. Oni... Ako samo uspeju uništiti uticaj Poruke pred ljudima, onda su porazili tu stvar. Tako je. A zašto oni to pokušavaju učiniti? Zato što je On bio protiv svih njihovih veroispovesti, i svih njihovih crkvenih doktrina, i svega u šta su oni verovali, i prozvao je sve njihove vere i tako dalje, a On je bio protiv svega toga, a oni su Ga mrzeli, zato što On nije plovio sa njima.

175 Dakle, da je On došao i rekao: “Ooo, Kajafa, veličanstveni čoveče Moga Oca, Ja sam Mesija. Kajafa, dođi ovamo. Da li vidiš

onu vodu tamo? Sećaš li se tamo u Egiptu, kako ju je veliki prorok Mojsije pretvorio u krv. Sećaš li se toga Kajafa?”

“O, mladiću, veoma dobro sam upoznat sa tom pričom.”

“U redu Kajafa, ja ću sada pretvoriti vodu u krv, da bih ti pokazao da sam ja taj Prorok o kome je Mojsije govorio. Ovde je to, Kajafa. Šta misliš o tome?”

“Šta misliš o tome da Kajafa bude Farisej? Šta misliš o Farisejima?”

“Ooo, mislim da su oni veličanstvena rasa ljudi. Ooo, pa vi ste držali sve tradicije svojih otaca baš kako treba.”

“Znaš, Ti bi mogao biti Mesija.”

176 Ne, On ne bi bio. To bi bio samo znak da On to nije. Kada vidite kako neko dolazi i kaže: “Dodite ovamo, i pokazaću vam šta ću učiniti.” I, “Dodite ovamo i ja ću učiniti i ovo i ono.” Vi se odmah setite da nešto od samog početka nije u redu. Isus je rekao: “Ja ne činim ništa dok mi to Otac najpre ne pokaže.” Vidite?

177 Da, On je bio protiv njih. On je učio nasuprot njima. On je osudio njihovo svetkovanje Subote. On je osudio način njihovog odevanja. On je osudio sve puteve njihovog života, sve tradicije, sva njihova pranja, i pranja činjia, i pranja ruku i sve ostalo. On je sve to osudio. Njihovo odevanje, rekao je: “Nosite široke haljine i želite prva sedišta, i dugo se molite, a proždirete kuće udovicama.” Rekao je: “Još više ćete biti osuđeni.”

“Stani malo, seti se da sam ja doktor taj...”

“Briga me ko ste.” Ooo, čoveče, On im je baš odgovorio. Oni nisu... Zašto? Zato što nisu verovali u Njega; a On je bio Reč. Vidite? On je pokušao da rasturi tu legalističku gomilu, i ako bi On danas bio na zemlji, On bi pokušao učiniti istu stvar.

178 Neki ljudi kažu: “Čekaj samo malo. Mi držimo Subotu. Uvek... Mi činimo to. I znaš, mi držimo sve to, i držimo ono, i sve, naravno, i svaki Božiji Petak, i naravno, kada dođe vreme posta, četrdeset dana pre Božića, mi uvek postimo. Ne pušimo četrdeset dana. Ne pijemo četrdeset dana za vreme posta.” Ooo, tradicije otaca, legalisti. Ako volite Boga, kao prvo vi uopšte ne pušite. Ako volite Boga, vi... Napisao sam to pozadi u Bibliji, prvu koju sam ikada imao; napisao sam:

Ne postavljajte mi glupa pitanja,
Shvatite to u svojoj glavi.
Ako ljubite Gospoda od sveg srca,
Ne pušite, niti pijete, niti žvaćete,
niti pijete nešto žestoko.

Dakle, to važi i danas. Ja to ne činim zato što mislim da me On osuđuje zbog toga; ja ću to prestati zato što je to prljava stvar i što to nije prikladna za jednog propovednika. Tako je. Ja ne bih rekao...

179 Često sam posećivao kuće a žene su bile tamo. I otišao bih do kuće i pokucao na vrata, a sestra bi izašla i rekla: “Uđi brate Branhame.” Ako joj muž nije bio kod kuće, osim ako je to bio slučaj bolesti, ako neko ne bi bio sa mnom, ne bi ulazio. I pozvali bi me u bolnicu ili u neku sobu, rekavši: “Brate Branhame, dođi ovamo. Ja sam setra ta i ta i iz tog i tog mesta. Ovde sam u hotelu. Povala sam majku pošto je bolesna.” Poveo bih svoju ženu. Ako ne bih, poveo bih još nekog brata.

180 Vidite, ne mislim – ne mislim... Mislim da bi bilo u redu da ja uđem tamo, ali šta ako bi me neko video da odlazim tamo? Razumete? Šta ako bi me neko video kako to činim? I onda, kao prvo, znate, rekli bi: “Ušao je tamo gde je bila žena. On se povodi za ženama.” To... Vidite, to ne bi bila stvar koju bih trebao činiti. Vidite? Vi nikada ne bi trebali učiniti nešto kao što je to, zato što postavljate spoticanje na nečijem putu. Vidite? Ne verujem da bih ja učinio bilo šta pogrešno tamo. Ne bi bilo, ne bih mogao, uzdao bih se u Boga da idem tamo. Bez obzira šta da je to, ja bih se pouzdao u Boga. Ali ipak, vidite, u – u – u... Ja dovoljno ljubim Gospoda tako da to ne bih učinio. Vidite, to je ljubav koju vi imate. Vi – vi ne činite to zato što je to vaša obaveza; vi to činite jer ljubite Gospoda. Vi to ne morate učiniti, ali vi to ipak činite.

180 Pavle mi je rekao: “Sve stvari su dopuštene, ali nisu sve prikladne.” Vidite? Pavle je mogao raditi mnoge stvari što je možda i znao da bi ga Gospod razumeo i verovao mu, ali to nije za njega bilo prikladno da učini. Tako je to i sa ovim legalistima, koji pokušavaju reći: “Četrdeset dana pre Uskrsa mi uvek počinjemo post.” A jedu kao što su uvek i jeli. Možda kažu: “Dakle, ne volim

pasulj, tako da neću jesti pasulj tokom posta.” Čuo sam ih kako to kažu. “Ne volim svinjetinu, tako da ću prestati jesti prasetinu, znate već.” “Prestaću da pijem u vreme posta.”

Jedan čovek mi je rekao: “Da li znate čega sam se odrekao za vreme posta, brate Branham?”

Rekao sam: “Ne, čega?”

Rekao je: “Slatkiša.” Rekao je: “Ionako nikad nisam previše mario za to.” Vidite? Tu ste vi. Dakle, oni to zovu post. Vidite li legalizam. Oni kažu: “Dakle, moram... Znae već, išao sam dugo u crkvu, jer... Reći ću vam; išao sam u Nedeljnu školu preko cele godine, zato što mi je učitelj rekao da će oni dati Bibliju onome koji nije izostao niti jedan dan.”

181 Dakle, brate, to je baš pravi razlog da se ide. Ja bih rađe otišao i kupio sebi Bibliju. Razumete? Ako ne idete u crkvu zato što ljubite Gospoda, mogli biste i ne ići. To je sve. Vidite? Zato što... Vi idete tamo zato što ljubite Gospoda. Ja razmišljam o pesmi koju pevamo.

Blagoslovljena spona koja vezuje
Naša srca u Hrišćansku ljubav,
U zajedništvo srodnih umova
Koji su kao onaj odozgo.
Kada se razdvajamo,
To nam nanosi bol iznutra,
Ali mi bi trebali i dalje biti sjedinjeni u srcima,
I da se nadamo ponovnom susretu.

182 Vidite? To je to. “Kada se razdvajamo, to nam nanosi unutrašnju bol.” Video sam vremena, braćo... Ne želim da nas osudim, nego samo da vas probudim za nešto. Video sam vreme u ovoj crkvi, kada su ljudi morali čekati sredu uveče da bi se sreli jedni s drugima, i oni bi onda plakali. Tako je. Viđao sam propovednike koji bi dolazili ovamo i rekli: “Pa kako to uspevate?” Pa ti ljudi su jednog srca. Vidite?

183 Oni se sretnu kod vrata i recimo, da se sestre sreću jedna sa drugom tamo nazad i grle jedna drugu i govore: “Sestro, molim te da se moliš sada za mene, draga; videćemo se ponovo u sredu

uveče. Molićeš se, zar ne? Molićeš se za mene; a ja ću se moliti za tebe.” I sve je bilo tako, i suze su im bile u očima.

Videla bi se braća kako se rukuju i jedva su se mogli odvojiti jedni od drugih. To je pravo hrišćansko zajedništvo. Vidite? Vidite, samo čekaju, moleći se jedni za druge. Da, gospodine. Takvi bi mi trebali biti. U redu.

184 Dakle, ti ljudi koji su to izjavili nisu bili loši ljudi. Oni nisu želeli da budu zli; oni su mislili da su služili Bogu. Ti Fariseji i ostali, oni nisu bili pijanice i šljokadžije; oni su bili religiozni ljudi. Oni nisu bili loši, oni samo – oni samo nisu primili Reč Istine. Oni nisu prihvatili Duha. Zašto? Oni su se držali svojih veroispovesti i tradicija svojih vođa. Vidite? To pokazuje da su oni voleli svoje vođe.

185 Ovde je veliki Kajafa, prvosveštenik, a tamo su ostali veliki sveštenici. I ti ljudi su tako postupali. Dakle, to je kao danas katolici. Ne da ih omalovažavam: isto je i sa protestantima. Uzmite katolika, on voli svog sveštenika. I ja ću mu reći o Reči Božijoj, i on vidi Božija dela. On će reći: “Ali moja crkva tako ne veruje.” I vi idete tamo da govorite i da stisnete stvar i kažu... Jedna žena mi je nedavno rekla, rekla je: “Greh je da te slušam.” Vidite? Ona nije htela da bude zla. Ona je samo toliko razmišljala o svojoj crkvi i njenom svešteniku tako da ako bi slušala nešto drugo... Ona je bila odana tom svešteniku.

186 Jehovini Svedoci su odani onome što oni veruju. Baptisti su odani onome što oni veruju. Prezbiterijani su odani onome što oni veruju, i oni su upravo veoma odani svojim pastirima. Zar ne možemo toliko biti odani Reči? Vidite? Dakle, ako ti...

187 Želim da vas nešto pitam. Kažete: “Pa, brate Branhame, kako znate da oni nisu?” Dakle, da su se ti Fariseji i Sadukeji i vođe tog vremena udaljili od svojih veroispovesti i dogmi i slušali ono što je rekla Reč i šta im je Isus govorio (upravo ono što je Mesija trebao činiti), oni bi se držali Njega. Vidite? Ali oni su toliko razmišljali o svojim vođama. A oni nisu bili loši ljudi. Oni ne bi krali, lagali, proklinjali, bilo šta od toga; oni to ne bi činili. Oni ne bi činili preljube. Pa, sigurno ne bi. Pa oni bi bili svedoci za kamenovanje nekoga ko je to učinio. I oni ne bi – oni ne bi činili

tako nešto. Oni su bili dobri ljudi, no jedino što je bilo; oni nisu bili duhovni ljudi. Moralno, bili su u redu, ali to nije ono što se računa. A šta im je Isus rekao? Čak tim odanim ljudima, On je rekao: “Vi ste od svog oca, đavola.” Razumete? Reč je ono što se računa.

188 Dakle, požuriću najbrže što mogu. Dakle, oni nisu bili Duhom ispunjeni, već su bili odani i držali su se modernih veroispovesti svojih vođa. Vidite? U redu. Njegova služba je razotkrivala njihove doktrine. U tome je bila stvar. Sada, gledajte. Samo ću uzeti, dakle, upravo, (braćo, zamoliću vas da mi oprostite što sam sada toliko odužio. Ja sam – ja... Možda nećete želeti da dođem sledeći put; ali gledajte, slušajte ovo. Vidite, želim da budem siguran da ste ovo razumeli.)

189 Oni su se držali svojih veroispovesti, i bili su velike crkve veliki narod i veliki ljudi, sveti ljudi, dobri ljudi, nežni ljudi, fini ljudi, ljudi za poštovanje, ljudi od časti, obrazovani, pametni, religiozni. Da li je tako? Dakle, mi svi to znamo. Upravo toliko dobro kao što možete to naći ma gde... Vidite? Ali kada je došao Isus, Njegova služba je razotkrila njihove doktrine, jer Bog je dokazivao službom Isusa Hrista da je On bio s Njim.

190 Nije li Petar citirao isto to? Rekao je: “Vi Izraelci, neka vam je znano i poslušajte moje reči.” Rekao je: “Isus iz Nazareta, čovek od Boga potvrđen...” Vidite? Vidite, da su oni...

191 Kao što je to ovaj slepi čovek rekao: “Nije li to začuđujuća stvar? Vi ste duhovne vođe ove nacije, a ovde se pojavljuje neki čovek i otvara mi oči Božijom silom, a opet vi ništa ne znate o Njemu.” Rekao je: “To je začuđujuća stvar.” On je imao nešto, zar ne? Sigurno da jeste. U redu. On je učinio... Čovek koji je to mogao učiniti, a ipak nisu znali odakle je On, i to je bila začuđujuća stvar?

192 Dakle, pogledajte danas, braćo? Vidite, mi imamo – mi znamo da imamo Božiji pokret. Mi znamo da to čini čudesa. To je lečenje bolesnih. Tu se čak podižu i mrtvi. Tu se izbacuju đavoli. Tu se govori u jezicima i tumače jezici. Tu se prorokuje; i ona se dešavaju. On nam daje snove, i savršena tumačenja, potpuno tačna. Onda nije li to čudna stvar što bi velike vođe rekly da smo skupina

ludaka dok su oni lideri ove nacije, lideri u crkvama? To je začuđujuća stvar.

193 Šta je to? To je i dalje ljubomora. Duh i sila Reči u ovim poslednjim danima razotkriva njihove dogme i veroispovesti (to je sve što je to) čime su oni zaslepili ljude. Tako, moja mlada braćo, vi svi koji idete po tim crkvama, držite se Božije Reči. Da se niste pomerili. Ako ne možete učiniti da se to desi, nemojte stajati na ničijem putu. Stojte tamo udarajući po vratima za tu stvar, upravo usmeravajući se na to. Tako je. Ostanite baš tamo. Nemojte započeti neki fanatizam, jer će vas to izložiti sramu. Ali ako ostanete istiniti i sveti i sa tom Reči, Bog će vas potvrditi. Tako je.

Njegova služba je razotkrila njihove doktrine i dogme, tako da su oni koristili svaku šansu koju su mogli da bi Ga se rešili. Sve što su mogli naći da bi Ga se otarasili, oni su to učinili. Pokušavali su reći: “Dakle, pogledajte ovamo. Pogledajte ovamo. To i to je ovaj.”

194 Tamo je On sedeo jednog dana u kući gubavog Simona. Nijednom rečju nije rečeno da ga je On iscelio. On je bio gubav. Nije rečeno da ga je On iscelio. Tako je.

On je prolazio pored bazena u Vitezdi i tamo je ležalo oko dve hiljade ljudi, hromi, slepi, usahli, nemoćni. I On je došao do jednog čoveka iscelio ga i otišao. Rekli su: “Pa, sada, da je On bio Mesija, onda bi On iscelio sve njih. Da je On bio pun saosećanja kao što svi vi kažete da jeste, On bi imao milosti za sve njih.” Sve što su mogli pronaći da bi Ga ožigosali crnom bojom, sve su učinili. Sa svime što su mogli naći bi Ga okrivili.

195 U redu. Iskoristili su svaku šansu koju su mogli da se otarase – da bi Ga se otarasili. Sumnjičili su način Njegovog rođenja, Njegovo rođenje je bilo pod sumnjom; oni su to stavili pred ljude. Nisu mogli razumeti kako je On mogao biti rođen kroz devicu a Josip, njegov otac (koji se smatrao da jeste) bio je stolar, a On se rodio pre nego su se Josip i Marija venčali. To su izneli pred ljude. Da, sigurno. Vidite? Šta ja to sada govorim? Oni su Ga ocrnili. Razumete?

196 “Pogledajte Ga. Odakle je On došao? Pogledajte na Njegovu majku, obična bludnica sa ulice, bila je trudna. I nakon

što se rodila beba (već je bila trudna) i beba je trebala da se rodi, onda ju je Josip sakrio i onda se pojavio sa nekom... Pa, to je đavolsko delo, zar ne vidite? Tako se rodio.” Bacili su to pred ljude, a nisu čitali Bibliju, Isaija 9:6. “Devica će zatrudneti.” Vidite li šta je to bilo? Oni su se udaljili od Reči. To je tako.

197 Oni su pomračili Njegov autoritet. “Gospodine, zar ne znate da smo mi Mojsijevi učenici? Zar ne znate da smo mi Hristove sluge? Zar ne znate da mi svakodnevno istražujemo Pismo, i nema tako nečega? Rečeno je da će Mesija doći u Njegov hram. A nema ni reči da je on došao u hram. Pa odakle je on? Iz koje je škole došao? Pitajte ma koga od braće (i Metodiste i Baptiste i Prezbiterijane) znate već, Fariseje, Sadukeje i tome slično. Čiju člansku karticu ima? Odakle mu autoritet da čak i propoveda? Nije bio rukopoložen; on čak nema ni prava da propoveda.”

Rekao je: “Moje rukopoložanje dolazi od Boga. Moja dela potvrđuju ko sam ja. (Tako je.) Ja ne moram imati vaše papire.”

198 Vidite li na šta mislim? Oni su to izneli. Njegovo učenje, pa oni su Ga zvali Velzevulom. Nisu mogli razumeti Njegovo učenje. “Pa on se ne slaže sa svim tradicijama naših očeva. On se čak ne slaže ni sa Farisejima; on se ne slaže ni sa Sadukejima; on se ne slaže sa celom njihovom grupom. Dakle, odakle dolazi njegovo učenje.” Pa iz Biblije, naravno.

“Pa,” kažete: “kako ja da znam da je to ispravno?” Bog to potvrđuje.

199 To je ono što je slepi čovek rekao: “Veoma je čudno da ste vi toliko u pravu a da On toliko greši, a On ipak može koristiti Božiju silu i otvoriti mi oči, a vi to čak još nikada niste ni videli.” Amen. (Čudno je to. Moj, Bože. Ja želim stati na Njegovu stranu, a vi? Naravno.) “Kažete da ste Mojsijevi učenici, i da ste vi toliko ispravni a da On toliko greši, pa daj da vidim onda kako i vi činite stvari koje i On čini.” Amen.

200 To je mesto gde je Njegova doktrina... Oni su porekli Njega i sve Njegove tvrdnje. Rekli su: “On nema... Njegova tvrdnja da je Mesija je pogrešna. Kako bi On mogao biti Mesija a da ne dolazi u crkvu? Kako bi to mogao biti Mesija? A mi smo ovde krem

Izraela.” No krem se ukiselio. Vidite? Oh, da sigurno, imao je muvu u sebi. Tako da su oni – oni su se morali toga otarasiti.

201 I tako, rekli su: “Mi smo crkva, izabrani. Mi smo – držali smo tradiciju; držali smo Mojsijeve zakone; učinili smo i učinili smo sve te stvari. I evo, dolazi ovaj čovek i obespravluje nas. I sem toga, naš sveti sveštenik, naš sveti otac, koji je učinio i ovo i ono, i sve te ostale stvari, i svi naši veliki ljudi, i on im kaže da su od đavola. A onda još i sebe naziva Božijim Sinom.”

202 Moj Bože. Vidite, oni su pokušali osenčiti Isusovo Ime i da tako Isusa predstave ljudima. Moglo bi se ovde reći još mnogo toga, ali bi to jako dugo trajalo. Ali šta? Reč i dela su Ga potvrdili. Amen.

Ooo, pravi vernici, ti predodređeni, koji su bili predodređeni da Ga vide i upoznaju Njegovu službu, tamo je On bio. Nije bitno ako On nikada nije rekao nešto u vezi nečega, oni su znali da je On to bio. Haleluja.

203 Ta mala prostitutka je izašla tamo napolje na bunar toga dana da zahvati vedro vode, i sredovečni Čovek koji je sedeo tamo rekao je: “Daj mi da pijem.”

Rekla je: “Hej, pa nije uobičajeno da jedan Jevrej traži tako nešto od Samarjanke.”

Rekao je: “Ali kada bi znala s kim razgovaraš...”

“Dakle,” pomislila je: “evo jednog Jevrejskog pametnjakovića.” Okrenula se i rekla: “Uh, vidim da si Jevrej, i ako si Jevrej, naravno, znači da si religiozan. I vi kažete da treba da se proslavlja u Jerusalimu, ali naš otac Jakov je pio iz ovog bunara i pojo svoju stoku, a izvor je dubok, a ti nemaš s čime da zahvatiš, a mi slavimo na ovoj planini.”

Rekao je: “Stani samo malo. Idi po muža pa dođi.”

Rekla je: “Nemam muža.”

Rekao je: “Istinu si rekla.” Rekao je: “Imala si ih pet – imala si ih pet, a onaj skojim sada živiš nije ti muž.”

A ta mala predodređena prostitutka, mogu je videti kako spušta svoje vedro sa vodom, i rekla je: “Gospodine, vidim da si prorok.”

204 Vidite, vidite? Tamo je bilo to seme. Jedino što mu je

trebalo je bila Voda, i Voda ga je pokvasila.

A kada je pokvasila te Fariseje, rekli su: “To je Velzevul.” Nije mogla ništa proizvesti, tamo nije bilo ničega do korova.

Ali kada je na to predodređeno seme došla Voda Života, rekla je: “Gospodine, Ti mora da si prorok. Znam kada Mesija bude došao, On će nam reći sve te stvari.”

Rekao je: “Ja sam onaj koji govori s Tobom.”

Ona je ostavila vedro s vodom i otišla u grad; jer imala je nešto da ispriča. Rekla je: “Dođite i vidite Čoveka koji mi je rekao šta sam učinila. Zar ovo nije sam Mesija?” Vidite? Ona je stala na Isusovu stranu. Tako je.

205 Čudna stvar, zar ne? Svi Fariseji i Sadukeji Ga nisu poznali a ova prostitutka Ga je poznala. Vidite? Zašto? Oni koji su verovali u Njega, i voleli Ga i videli Njegove znake, znali su da je to bio znak Mesije. To se nije moglo prenebeći; oni su to znali.

206 Kada je stari Natanail došao tamo, a možda je pre toga rekao Filipu: “Dakle, ja ne znam što se toga tiče, Filipe. Viđao sam svakakve stvari koje su se pojavile u ovim poslednjim danima. Znam da se svašta dešava.” Ali je otišao pred njega i rekao: “Otići ću i slušaću Ga i videću šta On ima da kaže.”

Otišao je tamo a Isus je rekao: “Gle, Izraelca u kome nema lukavstva.”

Rekao je: “Rabi, kako me to poznaješ?”

Rekao je: “Pre nego te Filip pozvao, kada si bio pod drvetom video sam te.”

207 Šta se... Voda je došla na predodređeno seme. Kada se to desilo, rekao je: “Rabi, ti si Sin Božiji. Ti si Kralj Izraela.”

Šta se to desilo? Seme se nalazilo tamo, spremno. Bog ga je tamo posejao pre postanka sveta, da će proizvesti Svetlo upravo na vreme. Haleluja!

208 Na tome ja stojim brate. To je gde ja verujem, upravo tamo. Ja To propovedam i Ono pada i ovde i tamo, a oni idu i ovim putem i onim putem. To nema nikakve veze, negde će to pogoditi seme. I kada se to desi, to će oživeti samo tako, toliko sigurno kako samo može biti. Da, sigurno.

209 Kao što je taj slepi mladić rekao: “To je bilo učinjeno da bi

se Božija dela mogla objaviti.” Vidite, vidite? On je znao šta će se desiti. Sigurno da je On znao.

210 U redu. Dakle, ti predodređeni, kada su oni videli Njegove duhovne znake, i znali da je Reč potvrdila dela, ili su dela potvrdila Reč, i da je Reč ispravna, oni su bili predodređeni da to vide, i oni su bili u tom pravcu da bi videli, i oni su to dobili.

211 Onda su oni rekli, nakon što su videli da nisu mogli nigde stići, zato što ljudi koji su predodređeni za Večni Život, oni će to shvatiti, i to je sve. “Sve koje mi je Otac dao, doći će k Meni. I svima koji dolaze k Meni Ja ću dati Večni Život i podignuću ih u poslednji dan. Nijedan od njih neće biti izgubljen.” Amen. Ja se držim upravo toga. Vidite? “Ne delima, ne postupcima, niti silom, niti snagom, već mojim Duhom,” kaže Bog. Ne ono što sam ja učinio, šta sam ja, ili šta ću biti, već ono što On jeste, a ja sam u Njemu. I šta god da je On, ja sam deo Njega. Amen. Ja sam spašen, zato što sam deo Njega, a On je – On je Bog, a ja sam deo Njega, pošto sam Njegov sin. Tako je. Tako to nije ono što sam ja učinio, i šta ću ja učiniti, to je ono što je On učinio. To je moje pouzdanje, upravo tamo.

212 U redu. Tako oni su videli da ne mogu nigde stići. (Preskočiću nekoliko citata Pisma koje imam ovde.) Oni su videli da sa Njime ne mogu izaći na kraj, tako znate, sledeće što su morali učiniti je bilo otarasiti Ga se? Oni su otišli i rekli Njegovoj braći i Njegovoj majci: “Znate, on je strašno umoran. Morali biste ga malo skloniti u stranu.” Gomila licemera. Oni upravo nisu... Stvar je bila u tome, oni upravo nisu želeli... Stvar koju nisu želeli učiniti, oni su ustvari želeli da Ga se reše. To nije zato što su oni mislili da je On umoran; oni bi želeli da se On istroši do smrti. Ali svaki put kada bio On izašao, čuda su počela da se izlivaju, krenula bi Božija Reč. Moj Bože, kako bi voleo da sam ga čuo kako je stajao tamo onog dana na obali, kada je On pozvao Šimuna Petra i rekao: “Sledi me.” Voleo bih da mogu da se naslonim tamo na jedno deblo i da ostavim svoje mreže i svoje jezero gde pecam, brate Krejs, i da tamo sednem i da se naslonim na deblo i da Ga slušam dok propoveda, kada je On ušao u taj čamac. Moj Bože. Kako bi voleo da sam Ga čuo kako govori: “Dođite k Meni svi vi

koji teško radite i koji ste opterećeni, i Ja ću vam dati odmor.” Amen. Voleo bih da sam Ga čuo kako to govori.

213 Oni su pokušali da navedu Njegovu majku i njih ostale da Ga udalje sa misijskog polja. Rekli su: “Dakle, znate, on – on se preforsirao. Verujemo da je bolje da ga vi odgovorite.” Na ma koji način samo da Ga se otarase. To je sve što su oni želeli. Da, sigurno.

214 Mnogi su išli sa Njime samo da bi našli način kako da Ga uhvate u klopku. Da li ste to znali? Ljudi su išli s Njime samo da bi našli to mesto. Jednog dana su Mu dali jedan dinar i rekli: “Ravi...” (Zato što su mu dali dinar), rekli su: “Ravi, mi smo Jevreji. Znamo da si veliki Božiji čovek.” (Ooo, kakav licemer. Vidite, vidite.) “Znamo da si veliki Božiji čovek. Da, sigurno da jesi Ravi.” (Oni su išli sa Njime.) “Ooo, dobro jutro brate. Ooo, toliko nam je drago da si u našem delu zemlje. Ooo, tako nam je drago što te vidimo. Mi te stvarno podržavamo, od glave do pete brate. Ako ćeš imati probuđenje, mogli bi čak sarađivati s tobom.” Vidite, šta su oni pokušavali da Mu učine, da Ga uhvate u klopku. Vidite?

215 Rekli su: “Dakle, znamo da si veliki Božiji čovek. Ti ne gledaš ko je ko; ti se bojiš samo Boga. I znamo da si hrabar. Ooo, ti si neustrašiv sa svojom porukom. Znamo da si veliki prorok, jer niko ne može činiti tako i biti neustrašiv sa svojom porukom u ovakvim danima, a da nije Božiji prorok i da zna gde stoji. Tako da znamo da ne gledaš ko je ko. Ravi, ti si veliki čovek. Mi smo Jevreji, mi te podržavamo, brate, sigurno da! Dakle, Ravi, da li je u redu da se plaća porez cezaru?”

Ooo, ta gomila licemera. Vidite? Sveti Duh je bio s Njim. On je bio Sveti Duh. Vidite? Rekao je: “Dajte mi dinar.”

Rekli su: “Ooo, da, da.” Rekao je: “Imam ovde jedan dinar.”

Rekao je: “Daj mi ga.” Rekao je: “Čiji lik je na njemu?”

Rekli su: “Cezarev.”

Rekao je: “Onda dajte cezaru što je cezarevo, a Bogu Božije.”

216 Postavili su Mu klopku, a tvrdili da su Njegovi prijatelji...

Izgledalo je kao da Ga niko nije mogao razumeti. Putovali su s Njime jedno vreme, a onda su Ga se gadili i otišli. Rekli su: “Ooo, pa mislili smo, mislili smo da sigurno...” Čak su i učenici rekli: “A mi smo mislili da je On bio onaj koji...” Čak je i Jovan poslao glasnike da Ga pitaju: “Da li si Ti On, ili drugog da čekamo?” Vidite? Ooo, kakav li je život On živeo (Vidite?), i znao je to. No On je imao samo jednu svrhu, jednu svrhu, da bude u Božijem poslu.

217 Mnogi su Ga sledili samo da bi Ga uhvatili u klopku. Dakle, nadam se da nije bogohulno da kažem da je to i danas tako. Mnogi su došli i dolazili na skupove samo da bi našli nešto, da vide kako se vi molite za nekoga.

218 Ovde ne tako davno, jedna sestra koja dolazi u ovu crkvu, bila je u jednoj drugoj crkvi, gde je Bog činio sve stvari. A ova sestra je rekla drugim sestrama, rekla je: “Znate, taj čovek koji se molio za bolesne,” rekla je: “mora da vodi potpuno pobeđnički život.” I rekla je: “Mora da je u stanju, da njegova porodica i sve ostalo, bude isceljena na izgovorenu Reč, baš tako.” [Brat Branham je pucnuo prstima – Urednik.] A ta druga dama se desilo da je iz Džefersonvila. (Siguran sam da to niko ne mora da zna, već ono što je rekao Isus: “Među sopstvenim ljudima...”) I znate, vaša zemlja. Tako je. I to je razlog što ja, to može biti upravo sada da se to približava, to može biti promena vremena. Razumete? I rekla je – rekla je: “Znate šta?” Rekla je: “Ne može da se desi da neko od njegove dece otežano diše a da ih on ne odvede lekaru.” Jadna, degradirana, i obmanuta osoba. Vidite? Vidite, to je žena koja je želela da baci... Rekla je: “Kada mu se deca razbole, on ih vodi lekaru.”

219 Svako ko je razborit će učiniti isto tako. Vidite? Ljudi ne mogu razumeti da je medicina poslana od Boga. Pa, braćo ako nije, onda je od đavola. Sigurno da jeste. Bog se nalazi tamo gde medicina ne može stići. Sigurno. Medicina je od Boga, “Pa,” kažete: “poznajem puno lekara koji su...” Ooo, da, ja znam za mnogo propovednika koji su isto takvi. Nije do čoveka koji se time bavi već da to jeste. Znam mnoge ljude koji barataju sa Božijom Reči a ne veruju u Božansko isceljenje, čak ne veruju ni u Boga.

Tako je. Ali oni se Time i dalje bave. Ima mnogo ljudi tamo u medicini i hirurgiji i ostalo, koji poriču Boga i sve ostalo, ali ima dosta onih koji i veruju u Njega. Ako to pomaže ljudima, to je od Boga. Ja ne moram – ne moram sestati u kola i odvesti se s njima kući; mogao bih odšetati ako bih želeo, ali Bog mi je načinio kola, tako da sam ja zahvalan Bogu za njih. Sve te stvari dolaze od Boga, ali koristite ih razumno; nemojte poludeti od toga. Vidite?

220 Dakle, ista stvar. Tako to – to je to, vidite. Upravo pokušavajući da se nađe nešto da se tom mladom obraćeniku ocrne njihova imena – ime – dela Božija. Bдите, oni žele to ocrniti. “Svaki put kada mu se dete razboli, neko od njegove dece, vodi ih kod lekara.” Sigurno da hoću. I ako lekar ne može... Ja ću se moliti Bogu da pomogne pre nego što odem tamo, a ako doktor ne može ništa učiniti u vezi toga, onda ih ja podižem malo više. Tako je, da, sigurno. Ooo, upravo je isto i danas, oni pokušavaju naći neku klopku negde.

221 On ih je znao, ali zapazite, On ih nikada nije ukorio. On je nastavio s Njima. On čini isto to i sada. On nastavlja dalje s njima, pokazuje im svoju milost (Tako je.) čak ako i sve čine protiv Njega. Zašto? Zato što ih On voli. I On je išao s njima, a oni su uvek spremni da Ga pozovu u hitnom slučaju. Oni Ga onda žele. Oni neće; oni će se rugati nekome ko kliče. Oni će ismejavati nekoga ko propoveda Božansko isceljenje, govoreći da oni ne veruju u to. Oni se još nisu dovoljno razboleli. Čuo sam mnogo takvih stvari.

222 Jedna žena je umirala, upravo dok sam trčao uz stepenice, kada sam propovedao upravo ovde, a čovek je stajao na vratima i pozivao me. Ona je prošla pored. Ona je živela ovde u ulici i imala je kravu. I rekla je: “Ako bi moja krava imala takvu religiju koju ima Bili, ubila bih tu kravu.” Za manje od sat vremena od tog trenutka imala je udar i bila odnešena u bolnicu, jedna divna mlada žena. I ja sam odjurio tamo. A muž joj je bio katolik, i pozvali su me. Ona je umirala, i odlazila je; oči su joj bile izbuljene, govorila je: “Pozovite ga, pozovite ga, pozovite ga, pozovite ga, pozovite ga, brzo, brzo.”

223 A njen brat je dotrčao i stajao je tamo na vratima i čekao je

i čekao, i on je nastavio da mi maše. Mesto je bilo prepuno ljudi, i nakon izvesnog vremena neko je prišao i ostavio ovde jednu ceduljicu i pisalo je: “Neko umire u bolnici.” I verujem da je to brat Grejm Sneling... Rekao sam: “Stani na moje mesto dok se ne vratim.” I on je samo stajao i vodio pevanje; on čak nije bio pozvan da propoveda tada. Izašao je da vodi slavljenje, i izašao sam napolje, i ušao sam u kola i odjurio sam tamo, i dok sam se penjao uz stepenice, ona je udahnula svoj poslednji dah. I naravno, utroba i bubrezi i sve se pokrenulo. I odjurio sam tamo, a oni su prekrili njeno lice, i para se podizala odatle; a ta stara sestra što je tamo stajala, rekla je: “Brate Branhame, ona te je tražila svojim poslednjim dahom.” Pokušala je to ispraviti, ali tada je to bilo već prekasno. Vidite li? To je istina. Jednom možete previše otići u greh, znate već. A njena glava, duboko na njenom licu...

224 Imala je crvenkasto smeđu kosu, stvarno lepa žena, njena ošišana kosa je bila skroz razbarušena, njene velike smeđe oči su izbuljavile i napola bile zatvorene. A pege na njenom licu su postale takve, toliko od bola, da su se ispučile kao neke male otekline po celom licu, a usta su joj bila otvorena. I ja sam joj prišao i pogledao je, a tamo je bio njen muž i rekao: “Bili, evo šta je to bilo.” Rekao je: “Ja sam katolik. Želim da se pomoliš za nju, zato što je ona otišla u čistilište.”

A ja sam rekao: “Molim?”

Rekao je: “Pomoli se za nju.” Rekao je: “Otišla je u čistilište. Ona je prošla pre oko dva sata pored tvoje crkve i rekla da ako bi njena krava imala takvu religiju da bi ubila tu kravu.” Vidite? Rekao je: “Pomoli se za nju.”

Rekao sam: “Previše je kasno; ona je trebala ovde očistiti svoju dušu; a ne kada ode na neko drugo mesto.” Vidite? Tako je. Ooo, da. Ali mi uvek Njega želimo u vreme nevolja. Čuo sam kako ljudi kažu: “Ne verujem u Boga.” Neka se samo jednom gadno povredi, i on je prvi koji će ga prizivati.

225 Čak i njegovi učenici, kada su se jednom našli u oluji, čak i kada su Ga videli, bili su se malo uplašili od Njega. Oni nisu znali tačno šta je to bilo. Rekli su: “To je duh, i povikali su.” Sve nade da se spasu su bile propale, tako da su Ga onda pozvali unutra. Da,

oni uvek tako čine, bez obzira da li su malo sujeverni ili ne. Kada su sve nade propale, onda želite da Ga pozovete unutra. Da. Oni su Ga primili unutra, zato što im je On trebao. Tako je.

226 Znaite, uvek sam se čudio, ponekad je to možda razlog što dolaze oluje. Da li ste ikada mislili o tome? On je bio tamo i gledao ih je dok oni nisu imali potrebu za Njime, i onda je On došao na scenu. A mi možemo videti svoju potrebu za Njime sada. Mi vidimo da oluja dolazi, braćo. Stanimo večeras na Njegovu stranu, stanimo sa Njegovom Reči. Imaću – zaustaviću se ovde.

227 Stanimo na Njegovu stranu. Hajde da ja i vi, braćo, da se udružimo s Njime večeras. Dolazi oluja. I nemojte čekati da mali brod potone. Uzmimo Ga sada u naš mali čamac. Možete pogledati i reći: “Ja ne mogu razumeti sve te stvari, brate Branhame.”

228 Vidite, ako mi kažemo samo ono što je u Njegovoj Reči. Vidite ima li ičega tamo sem onoga što je On obećao da će učiniti. To vam ponekad deluje malo kao da vas plaši. Mislite: “Moj Bože, pa ne mogu to razumeti.” Ali doći će vreme kada vas ovaj život bude napuštao. Onda vam to neće izgledati tako loše. Kada i vi sami znate, da se morate okrenuti nazad Bogu koji vas je stvorio, onda ćete želeti da Ga pustite unutra. Hajde da Ga pustimo odmah unutra, pre nego što oluja postane gora nego što je sada.

229 Želim Ga u svoje srce. Želim Ga toliko u svom životu da ceo moj život bude natopljen, da moj um i moje misli, i sve što sam ja da budu pod upravom Isusa Hrista. Želim biti toliko izgubljen za samog sebe tako da bi poznavao i video Isusa Hrista. I ako... Želim doći pred vas sve... Ako vam nebeski Bog dopusti da imate te stvari o kojima sam govorio, kada budem došao među vas, želim znati Hrista i to Njega razapetog. Želim da poznajem slavu i dragocenu slavu Božiju, da sednem među vas i da čujem jednog propovednika kako ustaje i da daje slavu Bogu za ono što je On učinio u svojoj crkvi, a da drugi kaže šta je video učinjenim u njegovoj crkvi, i drugi šta je video učinjenim u svojoj crkvi. To je tačno ono što su oni činili.

230 Kada su se sastali i sreli se na mestu zajedništva u Delima Apostolskim 4, oni su podneli izveštaj šta je Bog činio ovde preko i šta je Bog činio tamo preko. A Petar i Jovan su bili izbijeni i

zahtevali su da obećaju da ako oni – šta će im učiniti ako budu nastavili da propovedaju u Isusovo Ime. I skupili su se sa svojim ljudima i svi su se jednodušno molili, i molili su se po Božijoj volji, i citirali su Pismo: “Zašto se bune neznabošci, i narodi izmišljaju prazne reči?” I kada su se pomolili, Sveti Duh je prodrmao to mesto gde su bili zajedno skupljeni. Takvi skupovi su nam potrebni. To je ono što mi trebamo imati, brate.

231 Budimo utvrđeni Rečju, i Duhom Božijim, silom Božijom, i neka naše Svetlo toliko sada sija, da bi mi bili kao Stefan.

On je tamo stajao, jedan usamljeni čovek pred tim svetim sinodom, i možda je tamo stajalo i pola miliona ljudi, i svaki od njih je uperio svoj prst sa optužbom u njegovo lice. Kada je taj mali prijatelj izašao tamo napolje, rečeno je da je zasjao kao anđeo. Ne mislim da je neko Svetlo bilo na njegovom licu, anđeo ne mora biti osvetljen. Ali anđeo je čovek – ustvari anđeo je glasnik, a glasnik je onaj koji zna o čemu govori. Izašao je tamo napolje i rekao: “Ljudi, braćo i očevi, naši očevi iz Mesopotanije,” kako su bili izvedeni, i Abraham i tako dalje, i dalje na taj način. I onda je došao do užarene tačke i rekao: “Ooo, vi tvrdovrati, neobrezanih srca i ušiju, zašto se stalno opirete Svetom Duhu? Kao što su i vaši očevi činili, tako i vi.” On je tačno znao na čemu stoji. Zbog toga je on sijao. On ni malo nije bio uplašen; on je znao Kome je poverovao.

Čak i kada je smrt zakucala na srce Svetog Pavla on je rekao: “Znam Kome sam poverovao, i uveren sam da je On u stanju da sačuva ono što sam Mu predao do onoga dana.” Amen.

232 Gospod vas blagoslovio, braćo. Žao mi je što sam vas držao ovde sve do dvadeset pet do jedanaest. Znam da ovo nije uobičajeno za vas. Žao mi je što sam to učinio, ali ste stvarno bili veoma fini večeras; niko od vas nije otišao. Sedeli ste i posvetili ste svoju potpunu pažnju, i verujem i nadam se, da kroz svoj isprekidani i nervozan govor, da je Bog, Sveti Duh, negde izlio svoje malo Seme u vaše srce, i da će doći Božija sila i To oživeti, kao i kod žene kraj studenca i kod drugih koji su predodređeni na Večni Život. Bog vas blagoslovio.

Brate Nevile, hoćeš li završiti ili šta god što želiš učiniti?
Kako da... Upravo u...

Da li Ga ljubite?

[Zajednica odgovara: "Amen." – Urednik.]

Hoćete li Mu služiti?

[Zajednica odgovara: "Amen." – Urednik.]

Hoćete li Mu verovati?

[Zajednica odgovara: "Amen." – Urednik.]

Da li Ga ljubite? Amen.

Hoćete li Mu služiti? Amen.

Hoćete li Mu verovati? Amen. Amen. Amen.

Želimo to pevati. Amen.

Amen, Amen, Amen, Amen,

Biblija je isina. Amen.

Ja to verujem. Amen.

To je Božija Reč.

Amen, Amen, Amen, Amen.

Ustanimo.

Amen, Amen, Amen, Amen.

Gospode, mi Te ljubimo.

Amen, Amen, Amen, Amen, Amen.

Mi verujemo da Ti dolaziš. Amen.

Spremni smo za susret s Tobom. Amen.

Dođi, Gospode Isuse. Amen, Amen, Amen.

Molimo se Bogu da nam da da budemo ono najbolje dok
Mu služimo.

Amen, Amen, Amen, Amen, Amen.

233 Verujem da će vas On blagosloviti, i sačuvati, i držati vas, i
paziti se među sobom, i da vas zapali za Njegovo Kraljevstvo da
činite velike stvari, i da meni pomogne na polju evangeliziranja
dok se ponovo ne sretnemo.

Amen, Amen, Amen, Amen, Amen.

Ja ću se moliti za vas, hoćete li se vi moliti
za mene?

Amen, Amen, Amen, Amen, Amen.

234 Oče naš, skupili smo se u časno Ime Gospoda Isusa, u to

ljubljeno i drago Ime koje svi ljubimo i obožavamo. Razmišljam kako su grupe ljudi kroz godine (za trideset a i više godina kako se skupljamo u ovoj maloj zgradi), kako smo se zbijali oko peći sa skoro smrznutim nogama, i sedeli sa svojim nogama stavljenim na peć i razgovarali smo o Gospodu Isusu. Razmišljam o nečijim dragim nogama koje su nekada hodale zemljom, koji je sedeo tamo s nogama preko peći; razmišljam o starom bratu Sivordu, bratu Sparksu, bratu Džordž Diarku, i o mnogim drugim dragim dušama koji su nekada sedeli sa nogama oslonjenim na peć, a kod Gospoda su večeras, poživaju tamo u grobu, čekajući taj veliki saziv na visini. Oni su vodili bitku; održali su veru; svršili su put, i sada čekaju na krunu Gospodnje pravednosti, Pravednog Sudije, koji će im dati tog dana.

235 Oče Bože, molili smo se kada smo posvećivali ovu malu crkvu kod temeljca i rečeno je: “Gospode Isuse, neka to ostane i neka ljudi budu u njoj kada Ti prolomiš nebesa i dođeš u tom tajnom i brzom odlasku crkve.” Bože, molim se da duše koje dolaze pred ovaj oltar, duše koje Ti služe, Seme Evanđelja koje je bilo sejano uzduž i popreko, i uzduž i popreko poslednjih trideset godina, u koje mi verujemo, i da će mnoge od tih dragih duša biti tamo toga dana, radi ovih slabašnih napora koje ulažemo da bi doneli Reč ka tom predodređenom Životu. Mi Ti zahvaljujemo na tome i verujemo, Bože, da večeras svako koji je prisutan ovde, da će biti tamo toga dana, prekriven Krvlju, i usidren u Isusu. Daruj to, Oče. Mi verujemo u Njega.

236 Dakle, mi ćemo se ponovo ovde sresti u nedelju uveče, mnogi od nas. I molimo se, Bože, da nas Ti sretneš i prelomiš nam Hleb Života. Bože, setili bi se brata Rudela i njegovog mesta tamo gore, gde su oni koji imaju zajedništvo sa njim. Budi s tim dragim mladićem, Gospode, molim se dok ga vidim kako uzrasta, vidim sve te mlade ljude. Osećam se kao da su oni moji Timoteji. Molim se, Oče, da blagosloviš brata Rudela u njegovoj službi. Blagoslovi brata Junior Džeksona. O Bože, molimo se da Tvoji blagoslovi budu nad njime, i nad našim bratom Krejsom, nad bratom Snilingom, i nad ovim drugim bratom koji je stao na svoje mesto, i bratom Bilerom, i braćom, nad svom ovom braćom ovde,

Gospode, i bratom Nevilom, i nad svakim od nas, Gospode. Molimo se da se Tvoji blagoslovi samo smeše na nas, i da Tvoja milost bude sve što nam je potrebno, Gospode, da bi nastavili dalje. I da nikada ne zaboravimo taj mali komentar od večeras, to što je ta mala žena stajala tamo, i ne znajući kako će se to završiti, ali Isusu je trebala pažnja a ona Mu je to darovala. Da, perući Mu noge, nešto skroz previđeno, što čak i oni koji su tvrdili da su Njegovi učenici su ispustili da učine, a ovi su Ga čak i ismejivali, ali ona Mu je služila, ne očekujući nagradu, a veća nije ni mogla biti darovana.

237 Bože, neka bi i mi učinili isto, samo da nastavimo dalje i služimo Bogu. I sve što mi želimo da učinimo, Gospode, je da čujemo onog dana: “Bilo je dobro učinjeno, Moj dobri i verni slugo. Uđi u radost Gospodnju koja ti je pripremljena od pre postanka sveta.” Bože, daruj nam da to učinimo i da nastavimo da održavamo zajedništvo jedni s drugima, i neka Sveti Duh bude s nama, i neka nas vodi, i da nas usmerava u svemu što činimo, i da nam dug život, možda ako je to moguće da vidimo dolazak Gospoda Isusa. Molimo to u Njegovo Ime. Amen.

Blagoslovljena veza koja nas povezuje
Naša srca u Hristovoj ljubavi,
Što je zajedništvo istomišljenih
Poput onog odozgo.
Kada se iznenada razdvajamo,
To nas boli iznutra,
Ali i dalje ćemo biti spojeni srcem,
U nadi da ćemo se ponovo sresti.

238 Biblija kaže da su opevali pesmu i krenuli. Bog vas blagoslovio dok se ponovo ne budemo videli u nedelju ujutro, ako Gospod da. Doviđenja.

Džim, nisam stigao da se rukujem s tobom večeras. Bog te blagoslovio. Gospod te blagoslovio.